

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 200

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 aprilie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
65.		75.	
— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea și ajutorul reciproc în cazul producerii dezastrelor, semnat la Iași la 3 martie 2012	2	— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea în domeniul militar, semnat la Chișinău la 20 aprilie 2012	18
Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea și ajutorul reciproc în cazul producerii dezastrelor	2-7	Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea în domeniul militar	18-21
333.		343.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea și ajutorul reciproc în cazul producerii dezastrelor, semnat la Iași la 3 martie 2012	7	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea în domeniul militar, semnat la Chișinău la 20 aprilie 2012	21
★		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
69.		286.	
— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite privind serviciile aeriene între și dincolo de teritoriile lor respective, semnat la Dubai la 21 iunie 2011	8	— Ordin al ministrului transporturilor privind completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 562/2006 pentru desemnarea și identificarea inspectorilor AVSEC	22
Acord între Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite privind serviciile aeriene între și dincolo de teritoriile lor respective	8-17	601.	
337.		— Ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind aprobarea Listei standardelor române care adoptă standarde europene armonizate referitoare la articolele pirotehnice	23
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite privind serviciile aeriene între și dincolo de teritoriile lor respective, semnat la Dubai la 21 iunie 2011	17	ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
★		Hotărârea din 25 septembrie 2012 în Cauza Arhiepiscopia Romano-Catolică Alba Iulia împotriva României	24-31
		★	
		Rectificări	32

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea
și ajutorul reciproc în cazul producerii dezastrelor,
semnat la Iași la 3 martie 2012**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea și ajutorul reciproc în cazul producerii dezastrelor, semnat la Iași la 3 martie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 28 martie 2013.

Nr. 65.

A C O R D**între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea și ajutorul reciproc
în cazul producerii dezastrelor**

Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, denumite în continuare *părți contractante*, sprijinind eforturile Organizației Națiunilor Unite în domeniul prevenirii și limitării efectelor dezastrelor, având în vedere prevederile instrumentelor juridice bilaterale și multilaterale la care părțile contractante sau statele acestora sunt parte,

recunoscând pericolul grav pe care dezastrele îl reprezintă atât pentru statele lor, cât și pentru statele limitrofe, considerând că măsurile de cooperare în domeniul prevenirii, limitării și înlăturării efectelor dezastrelor pot contribui la dezvoltarea și întărirea securității statelor părților contractante, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Scopul și obiectul acordului

(1) Scopul prezentului acord este crearea cadrului juridic pentru cooperarea și acordarea de ajutor reciproc în cazul producerii dezastrelor, al limitării și înlăturării efectelor acestora, precum și stabilirea altor forme de colaborare ale părților contractante la aplicarea prezentului acord.

(2) În cadrul prezentului acord, părțile contractante își acordă, la cerere, ajutor reciproc în cazul iminenței sau producerii unor dezastre ale căror efecte nu pot fi limitate sau înlăturate în totalitate prin eforturile și mijloacele părții contractante afectate de dezastru.

ARTICOLUL 2

Definirea noțiunilor

Semnificațiile noțiunilor folosite în prezentul acord sunt următoarele:

a) *dezastru/situație excepțională* — evenimentul datorat declanșării unor tipuri de riscuri, din cauze naturale sau provocate de om, generator de pierderi umane, materiale sau

modificări ale mediului și care, prin amploare, intensitate și consecințe, atinge ori depășește nivelurile specifice de gravitate stabilite prin regulamentele privind gestionarea situațiilor de urgență;

b) *parte solicitantă* — acea parte contractantă care adresează o solicitare celeilalte părți contractante pentru acordarea de ajutor;

c) *parte solicitată* — acea parte contractantă care răspunde solicitării de acordare a ajutorului celeilalte părți contractante;

d) *echipe de acordare a ajutorului* — acei specialiști sau echipele acestora, pe care partea solicitată i-a desemnat pentru acordarea de ajutor și care posedă pregătire profesională corespunzătoare și sunt înzestrați cu echipament adecvat, inclusiv câini de căutare-salvare;

e) *echipament* — materiale, mijloace tehnice și de transport aflate la dispoziție și necesare pentru acordarea de ajutor, echipamentul de salvare al echipelor de acordare a ajutorului, precum și materialele necesare funcționării acestora, respectiv acele bunuri materiale destinate satisfacerii nevoilor personale ale participanților la activitatea de acordare a ajutorului;

f) *ajutoare* — toate acele bunuri materiale de primă necesitate, care servesc la limitarea efectelor dezastrelor și care sunt furnizate pentru a fi acordate gratuit populației afectate de dezastru;

g) *acordare de ajutor* — punerea la dispoziție de echipe de acordare a ajutorului, echipamente, ajutoare, prestări de servicii, transmiterea informațiilor necesare pentru prevenirea, limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor, precum și sprijinul acordat la operațiunile de salvare;

h) *date cu caracter personal* — informații de orice fel referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă. În aplicarea prezentului acord acestea sunt: numele de familie și prenumele, data nașterii, adresa, date referitoare la ocupație, profesie, loc de muncă și, în caz de nevoie, la starea sănătății;

i) *stat de tranzit* — statul oricăreia dintre părțile contractante al cărui teritoriu este tranzitat de echipele de acordare a ajutorului sau pe teritoriul căruia se transportă ajutoare ori echipament în scopul acordării de ajutor unei țări;

j) *parametri de stare* — mărimile fizice măsurabile care caracterizează un corp/sistem/fenomen la un moment dat.

ARTICOLUL 3

Autorități competente

(1) În privința acordării de ajutor și pentru aplicarea dispozițiilor prezentului acord, excepție făcând cele stabilite în articolul 14 din prezentul acord, următoarele autorități sunt competente (denumite în continuare *autorități competente*):

— pentru Guvernul României: Ministerul Administrației și Internelor;

— pentru Guvernul Republicii Moldova: Ministerul Afacerilor Interne.

(2) În cursul aplicării prevederilor prezentului acord, autoritățile competente vor coopera și vor comunica în mod direct. În acest scop, în termen de 30 (treizeci) de zile de la intrarea în vigoare a prezentului acord, autoritățile competente se vor informa reciproc despre datele organismelor și persoanelor desemnate pentru menținerea permanentă a legăturii, asigurând continuitatea și actualizarea datelor privind organele și persoanele de contact.

ARTICOLUL 4

Comisia mixtă

(1) În vederea aplicării prevederilor prezentului acord, părțile contractante constituie o comisie mixtă pentru cooperarea în domeniul prevenirii și limitării efectelor dezastrelor. Atribuțiile și regulamentul de organizare și funcționare al comisiei mixte se stabilesc de către autoritățile competente.

(2) Comisia mixtă planifică și coordonează activitățile comune prevăzute în prezentul acord, stabilește modalitatea schimbului de informații, urmărește și evaluează aplicarea prezentului acord, face propuneri în vederea dezvoltării în continuare a cooperării de specialitate.

(3) În termen de 60 (șaizeci) de zile de la intrarea în vigoare a prezentului acord, părțile contractante se vor informa reciproc despre componența delegațiilor proprii în comisia mixtă și vor organiza reuniunea de constituire a acesteia.

(4) Comisia mixtă se întrunește cel puțin o dată pe an sau ori de câte ori situația o impune, alternativ în România și în Republica Moldova.

ARTICOLUL 5

Solicitarea ajutorului și schimbul de informații

(1) În cazul iminenței sau producerii dezastrelor, părțile contractante, pe baza unei solicitări scrise, își acordă ajutor una alteia prin intermediul autorităților lor competente. În caz de urgență, acordarea de ajutor poate fi inițiată și pe bază de

solicitare verbală, care însă, în cel mai scurt timp, dar nu mai mult de 24 (douăzeci și patru) de ore, trebuie confirmată și în scris.

(2) În cerere partea solicitantă specifică:

a) locul dezastrului, data și ora producerii acestuia, caracterul, amploarea și parametrii de stare la momentul solicitării;

b) măsurile deja întreprinse și cele planificate;

c) volumul și natura ajutorului solicitat și aspectele prioritare ale acordării de ajutor;

d) orice alte detalii necesare.

(3) În privința cererii/răspunsului de acordare a ajutorului, autoritățile competente pot conveni asupra folosirii unui formular tipizat.

(4) Partea solicitată decide fără întârziere asupra posibilității acordării ajutorului și informează partea solicitantă despre posibilitățile sale imediate, despre natura, volumul și condițiile de acordare a ajutorului oferit, dar nu mai mult de 6 ore.

(5) Informațiile menționate în alineatul (2) se actualizează continuu, dar nu mai rar de 24 (douăzeci și patru) de ore, în funcție de evoluția situației.

(6) Autoritățile competente ale părților contractante se vor informa reciproc, fără întârziere, din oficiu, asupra dezastrelor produse pe teritoriul statelor lor și care afectează cealaltă parte, prin transmiterea informațiilor necesare limitării efectelor acestora.

ARTICOLUL 6

Formele de acordare a ajutorului

În cadrul prezentului acord, acordarea de ajutor include punerea la dispoziția părții solicitante de echipamente și de echipe de acordare a ajutorului, trimiterea de ajutoare, căutarea, salvarea, alte acțiuni de urgență efectuate în cazul dezastrelor, care au ca scop salvarea de vieți omenești, protejarea sănătății populației, evacuarea populației pe teritoriul statului celeilalte părți contractante, limitarea daunelor ecologice, a pierderilor materiale și culturale, precum și a efectelor secundare.

ARTICOLUL 7

Alte forme de cooperare

(1) Colaborarea părților contractante în cadrul prezentului acord, pe lângă acordarea de ajutor în caz de dezastru, poate include și următoarele forme de cooperare:

a) prognozarea, prevenirea, evaluarea și înlăturarea efectelor dezastrelor, precum și schimbul de experiență științifică, tehnică, respectiv practică;

b) organizarea de conferințe, călătorii de studii, programe științifice și cursuri de specialitate, colaborarea instituțiilor de învățământ și executarea de aplicații comune prin cooperarea autorităților competente și a instituțiilor interesate ale statelor părților contractante;

c) schimbul de informații privind sursele de risc ce pot genera dezastru, respectiv despre efectele acestora, în special în acele cazuri în care acestea pot afecta și teritoriul statului celeilalte părți contractante. Informarea reciprocă include și transmiterea datelor măsurătorilor parametrilor de risc pe tipuri de risc. Autoritățile competente ale părților contractante, în decursul activității lor, vor evalua informațiile primite, le vor utiliza, informând despre aceasta comisia mixtă;

d) crearea și punerea în funcțiune a unui sistem coordonat de sesizare, avertizare și alarmare și elaborarea de proiecte comune legate de acesta;

e) cercetarea cauzelor dezastrelor și evaluarea fizică și valorică a efectelor acestora;

f) cooperarea reciprocă pentru reabilitarea zonelor și obiectivelor afectate.

(2) Părțile contractante vor aplica în mod corespunzător prevederile prezentului acord în privința altor forme de colaborare cuprinse în alineatul (1), cu condiția ca participanții la aplicațiile comune să aibă asupra lor documentele de călătorie valabile.

ARTICOLUL 8

Evacuarea temporară și reprimirea populației aflate în pericol sau afectate de dezastru

(1) În cazul iminenței sau producerii unui dezastru, la cererea autorității competente a părții solicitante, populația aflată în pericol, respectiv afectată de dezastru, poate fi evacuată temporar pe teritoriul statului părții solicitate.

(2) Persoanele evacuate temporar pe teritoriul statului părții solicitate, în decursul evacuării și revenirii, pot trece frontiera pe baza documentelor de atestare a identității sau, în lipsa acestora, pe baza unui tabel nominal întocmit de autoritățile părții solicitante, fără a fi nevoie de vize de intrare în țară.

(3) Persoanelor evacuate temporar pe teritoriul statului părții solicitate, potrivit prevederilor alineatului (1), li se asigură asistența de primă necesitate (subzistență și asistență medicală de urgență).

(4) Partea solicitantă se obligă să reprimească în cel mai scurt timp posibil persoanele care au fost evacuate temporar de pe teritoriul statului său.

ARTICOLUL 9

Tranzitul

(1) Părțile contractante se obligă ca, pe bază de solicitare, să sprijine și să faciliteze tranzitarea rapidă a teritoriului statelor lor de către echipele de acordare a ajutorului, echipamentele și transporturile de ajutoare, dacă statul oricăreia dintre părțile contractante este stat de tranzit.

(2) Autoritățile competente se informează reciproc, din timp, despre necesitatea tranzitării și convin asupra ordinii și modalității de executare și, dacă este necesar, asigură escorta echipelor de acordare a ajutorului pe timpul tranzitării.

(3) Pentru echipele de acordare a ajutorului, echipamentele și transporturile de ajutoare, la trecerea frontierei statului de tranzit, se vor prezenta organelor vamale competente declarația de accept a țării de destinație, precum și documentele prevăzute în articolul 12 alineatul (4) litera a).

ARTICOLUL 10

Coordonarea și conducerea operațiunilor de acordare a ajutorului în cazul dezastrilor

(1) Pe teritoriul statului părții solicitante operațiunile de salvare, limitare și lichidare a urmărilor dezastrilor, precum și acordarea de ajutor populației afectate sunt conduse și coordonate de organismele și persoanele competente, conform legislației statului acestei părți contractante.

(2) În decursul operațiunilor definite la alineatul (1), echipele de acordare a ajutorului ale părții contractante solicitate vor primi dispoziții numai prin intermediul șefilor lor.

(3) Autoritatea competentă a părții solicitante sau organele autorizate de aceasta informează șefii echipelor de acordare a ajutorului despre evoluția situației operative din zona afectată de dezastru, stabilește misiunile și modul de îndeplinire a acestora, iar la nevoie asigură translatori, precum și alte servicii și mijloace necesare.

(4) Părțile contractante se obligă ca în decursul acordării ajutorului să folosească echipele de acordare a ajutorului numai în concordanță cu destinația, calificarea și dotarea acestora.

(5) Partea solicitantă asigură echipelor de acordare a ajutorului echipamentul necesar funcționării autonome a acestora pentru o perioadă de cel puțin 72 (șaptezeci și două) de ore de la sosirea lor în zona dezastrului. Partea solicitantă asigură securitatea echipelor de acordare a ajutorului, asigură în mod gratuit asistența medicală de urgență, hrănirea, cazarea, precum și alte necesități stringente, în cazul în care stocurile echipelor de acordare a ajutorului s-au epuizat.

(6) Partea solicitantă asigură primirea fără întârziere a transporturilor de ajutoare și se îngrijește ca acestea să fie distribuite gratuit exclusiv populației sinistrate. La distribuirea ajutoarelor pot participa și reprezentanți ai părții solicitate și/sau ai organismelor internaționale participante la operațiunile de intervenție.

(7) Echipele de acordare a ajutorului își încetează activitatea și revin neîntârziat pe teritoriul statului părții solicitate:

a) dacă și-au îndeplinit misiunea;

b) atunci când autoritățile competente ale părților contractante decid de comun acord că nu mai este necesară continuarea operațiunilor de intervenție.

ARTICOLUL 11

Trecerea frontierei de stat și regulile de ședere pe teritoriul statului celeilalte părți contractante

(1) În cazul iminenței sau producerii unui dezastru, persoanele aflate în pericol sau afectate de dezastru pot trece fără formalități, în orice loc, frontiera de stat dintre România și Republica Moldova și pot rămâne pe teritoriul statului celeilalte părți contractante până la încetarea pericolului, având obligația de a se prezenta în cel mai scurt timp la cea mai apropiată autoritate de control de trecere a frontierei pentru identificare și luare în evidență.

(2) Membrii echipelor de acordare a ajutorului pot trece frontiera statului părții solicitante prin punctele de control de trecere a frontierei pe baza documentelor de identitate valabile și pot staționa pe teritoriul statului părții solicitante fără viză, permis de ședere și fără îndeplinirea altor formalități privind intrarea și șederea străinilor. Șeful echipei de acordare a ajutorului trebuie să dispună de o scrisoare de acreditare, emisă de autoritatea competentă sau de organul autorizat al părții solicitate, în care sunt menționați și membrii echipelor de acordare a ajutorului.

(3) Părțile contractante își pun reciproc la dispoziție specimene ale documentelor de identitate valabile.

(4) În cazuri de extremă urgență sau dacă accesul la locul acordării ajutorului impune acest lucru, echipele de acordare a ajutorului pot trece frontiera de stat și în afara punctelor de control de trecere a frontierei, pe baza documentelor menționate la alineatul (2). În acest caz autoritățile competente vor înștiința în prealabil autoritatea de control de trecere a frontierei.

(5) Membrii echipelor de acordare a ajutorului au dreptul la portul uniformei de serviciu pe teritoriul statului părții solicitante, atunci când în statul părții solicitate aceasta face parte din echipamentul lor obișnuit. Părțile contractante nu vor aplica restricții privind utilizarea semnelor distinctive pe mijloacele de transport ale echipelor de acordare a ajutorului ale celeilalte părți contractante.

(6) În decursul acordării de ajutor, membrii echipelor de acordare a ajutorului sunt obligați să respecte legislația statului părții solicitante.

(7) Părțile contractante vor aplica prevederile prezentului articol, cu excepția alineatelor (1) și (4) și în cazul în care statul uneia dintre părțile contractante este stat de tranzit.

ARTICOLUL 12

Trecerea echipamentelor și a transporturilor de ajutoare peste frontieră

(1) Părțile contractante nu aplică interdicțiile și restricțiile economice referitoare la circulația mărfurilor pentru trecerea echipamentelor și transporturilor de ajutoare peste frontieră.

(2) Dacă li se justifică destinația, transporturile de ajutoare și echipamentele sunt scutite de plata taxelor vamale, a accizelor și a celorlalte impuneri financiare pentru import/export, potrivit legislației naționale a statelor părților.

(3) În cazul autovehiculelor utilizate de echipele de acordare a ajutorului și al altor mijloace de transport folosite pentru transportul ajutoarelor, părțile contractante nu vor solicita autorizații de transport internațional și sunt scutite de obligațiile de plată care grevează autovehiculele, excepție făcând asigurările obligatorii ale autovehiculelor. Transporturile de ajutoare și/sau de echipamente care depășesc limitele maxime de greutate și/sau gabarit stabilite prin legislația statului părții solicitante se efectuează, în mod obligatoriu, pe baza permisului rutei de transport. Organul competent al părții solicitante are obligația de a elibera în cel mai scurt timp, în scutire de taxe, permisul rutei de transport.

(4) Părțile contractante vor aplica facilitățile stabilite la alineatele (1)—(3) în cazul în care sunt îndeplinite condițiile de mai jos:

a) La trecerea frontierei, șeful echipei de acordare a ajutorului va prezenta organelor competente vamale ale părților contractante o listă cuprinzând echipamentele necesare îndeplinirii atribuțiilor și, separat, o listă cuprinzând bunurile transportate drept ajutoare. Listele constituie anexele ale scrisorii de acreditare.

b) În cazul prevăzut la articolul 11 alineatul (4) din prezentul acord, aceste liste vor fi prezentate în cel mai scurt timp autorității vamale competente.

c) Dacă transportul de ajutoare sau o parte a acestuia este constituită din produse farmaceutice, care au în compoziția lor narcotice sau substanțe psihotrope, trebuie întocmită o listă separată, detaliată, a substanțelor care urmează a fi transportate. Lista trebuie transmisă autorității părții solicitate care aprobă exportul. Autoritățile competente autorizate ale părților contractante procedează în conformitate cu recomandările Organizației Mondiale a Sănătății, instituție specializată din sistemul Organizației Națiunilor Unite, și se informează reciproc asupra produselor transportate, în mod direct.

În cazul în care informarea nu este posibilă din cauza dezastrului, partea solicitată va informa Consiliul Internațional de Control al Stupefiantelor al Organizației Națiunilor Unite.

(5) Pot fi furnizate ca ajutoare numai produsele aflate în termen de valabilitate. În cazul medicamentelor se vor avea în vedere recomandările Organizației Mondiale a Sănătății, instituție specializată din sistemul Organizației Națiunilor Unite.

(6) Echipamentul din dotarea echipelor de acordare a ajutorului care nu s-a epuizat sau nu s-a distrus trebuie returnat pe teritoriul statului părții solicitate în termen de cel mult 30 (treizeci) de zile de la încetarea activității de acordare a ajutorului, în conformitate cu articolul 10 alineatul (7) din prezentul acord. În cazul în care componentele de echipament rămân pe teritoriul statului părții solicitante sub formă de ajutoare, acest fapt se va comunica autorităților vamale ale părții solicitante, specificându-se cantitatea, tipul, locul folosirii acestora și, concomitent, se vor informa și autoritățile competente ale părții solicitante prevăzute la alineatul (1) al articolului 3. Asupra obiectelor de echipament astfel rămase pe teritoriul statului părții solicitante se vor extinde scutițiile prevăzute la alineatul (2), dacă li se justifică destinația.

(7) Prevederile alineatelor (2), (5) și (6) trebuie aplicate în mod corespunzător și în cazul produselor farmaceutice, care au în compoziția lor narcotice și substanțe psihotrope. Echipele de acordare a ajutorului pot avea asupra lor aceste produse numai în cantitățile prevăzute de necesitățile medicale de urgență și le pot administra numai prin personal medical calificat, în conformitate cu reglementările sanitare specifice, valabile pe teritoriul statului părții solicitate. Introducerea și returnarea acestor produse nu sunt considerate de părțile contractante drept acte de comerț conforme cu obligațiile asumate de ele prin acorduri internaționale privind narcoticele și substanțele psihotrope.

(8) În cursul aplicării prezentului acord este interzisă introducerea de arme, muniții și substanțe explozive pe teritoriul statului părții solicitante.

(9) Partea solicitantă asigură posibilitatea decontaminării chimice și radioactive și sterilizarea echipamentelor. În cazul în care aceste operații nu pot fi efectuate, echipamentul rămâne în posesia autorității competente de pe teritoriul statului părții solicitante.

(10) Autoritățile având competență conform legislației interne a statului părții solicitante pot controla utilizarea și stocarea echipamentelor și substanțelor menționate în prezentul articol.

(11) Prevederile cuprinse în alineatele (1)—(5), (8) și (10) trebuie aplicate și în cazul transporturilor în tranzit.

ARTICOLUL 13

Folosirea mijloacelor de transport aerian

(1) Pentru trimiterea echipelor de acordare a ajutorului, a echipamentelor și ajutoarelor, precum și pentru executarea rapidă a unor operații de intervenție pentru prevenirea, limitarea și înlăturarea efectelor unui dezastru se poate utiliza și transportul aerian.

(2) Autoritatea competentă a părții solicitate informează autoritatea competentă a părții solicitante asupra folosirii transportului aerian pentru acordarea de ajutor, specificând datele și tipul mijlocului de transport aerian, înmatricularea aeronavei, numărul personalului navigant, natura încărcăturii, orarul de zbor și lista nominală a pasagerilor, traseul probabil al zborului, locul de aterizare desemnat de partea solicitantă, precum și datele de navigație.

(3) Părțile contractante asigură posibilitatea ca aeronavele, în scopul menționat la alineatul (1), să poată intra în/traversa fără escală spațiile aeriene ale statelor lor, să poată ateriza și decola în/din locurile indicate de organul competent al părții solicitante, chiar și fără utilizarea aeroporturilor internaționale. Partea solicitantă se asigură că locul de aterizare desemnat permite aterizarea și decolarea în siguranță a aeronavelor.

(4) Dacă prezentul acord nu dispune altfel, zborul aeronavelor se efectuează în conformitate cu reglementările Organizației Aviației Civile Internaționale și ale legislației statelor părților contractante.

ARTICOLUL 14

Cooperarea în cazul ajutorării aeronavelor aflate în dificultate

(1) Prevederile prezentului acord se aplică și în cazul în care părțile contractante își acordă ajutor reciproc, la cerere, în vederea căutării sau salvării aeronavelor aflate în dificultate ori care au suferit un accident aerian sau de altă natură, precum și pentru îngrijirea și transportul răniților.

(2) În privința cooperării prevăzute în prezentul articol sunt competente următoarele autorități:

a) pentru Guvernul României:

— Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — prin Centrul de coordonare a operațiunilor de căutare și salvare a aeronavelor aflate în pericol și a supraviețuitorilor unui accident de aviație din cadrul R.A. Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA;

b) pentru Guvernul Republicii Moldova:

— Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor —
MoldATSA.

(3) Operațiunile de căutare și salvare prevăzute la alineatul (1) vor fi efectuate, pe baza celor convenite de autoritățile competente menționate la alineatul (2), cu respectarea legislației statului pe teritoriul căruia s-a produs accidentul.

ARTICOLUL 15

Despăgubiri

(1) Părțile contractante renunță una față de cealaltă la orice pretenție de despăgubire în cazul unor pagube materiale, incluzând și daunele aduse mediului, cauzate de un membru al echipei de acordare a ajutorului în timpul îndeplinirii misiunii sale legate de aplicarea prevederilor prezentului acord, respectiv la orice pretenție de despăgubire rezultată din vătămarea sănătății sau moartea vreunui membru al echipei de acordare a ajutorului, dacă aceasta s-a produs în cadrul îndeplinirii sarcinilor ce decurg din prezentul acord, în legătura cu acestea.

(2) În cazul în care un membru al echipei de acordare a ajutorului a părții solicitate, în timpul îndeplinirii sarcinilor convenite în legătură cu aplicarea prezentului acord, produce o pagubă pe teritoriul statului părții solicitante în dauna unei terțe persoane, atunci responsabilitatea îi revine părții solicitante.

(3) Prevederile alineatelor (1) și (2) nu pot fi aplicate în cazul în care dauna a fost produsă cu intenție sau din neglijență gravă, stabilită de o instanță judecătorească a statului părții solicitante.

(4) Autoritățile competente ale părților contractante cooperează pentru evaluarea circumstanțelor de producere a daunelor și în vederea facilitării stabilirii responsabilității privind despăgubirile. În acest scop schimbă între ele toate informațiile stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare al comisiei mixte.

ARTICOLUL 16

Cheltuieli

(1) Dacă părțile contractante nu convin altfel, acordarea de ajutor, având în vedere prevederile prezentului acord, este gratuită.

(2) În cazul evacuării unor persoane, în condițiile prevăzute de articolul 8 din prezentul acord, partea solicitantă va rambursa părții solicitate cheltuielile efectuate pentru asigurarea asistenței de primă necesitate (subzistență și asistență medicală de urgență) și pentru returnarea persoanelor care nu sunt cetățenii statului părții solicitate.

(3) Aeronavele utilizate de partea solicitată, în conformitate cu prevederile articolului 13, sunt scutite, pe teritoriul și în spațiul aerian al părții solicitante, de la plata tarifelor aferente serviciilor de navigație aeriană și a tarifelor aeroportuare, precum și de la plata altor servicii oferite de partea solicitantă.

(4) În cazul folosirii aeronavelor în operațiunile de acordare a ajutorului, autoritățile competente ale părților contractante vor conveni separat, pentru fiecare caz în parte, cu privire la costurile rambursabile pentru serviciile de asigurare cu combustibil și de întreținere a aeronavei.

(5) În privința formelor de cooperare stabilite la articolul 7 din prezentul acord, în lipsa unei alte înțelegeri între părțile contractante, fiecare parte contractantă va suporta cheltuielile ivite din partea sa.

ARTICOLUL 17

Colaborarea cu organizații internaționale și naționale

Părțile contractante, de comun acord, pot solicita participarea organizațiilor, organismelor internaționale și instituțiilor naționale cu preocupări în domeniu la activitățile desfășurate în legătură cu aplicarea prezentului acord.

ARTICOLUL 18

Protecția datelor cu caracter personal

În cazul în care autoritățile competente ale părților contractante transmit date cu caracter personal în baza prezentului acord, se vor aplica următoarele dispoziții:

a) Autoritățile competente ale părților contractante, denumite în continuare, după caz, *autoritatea care transmite*, respectiv *autoritatea care primește*, în scopul îndeplinirii prevederilor prezentului acord, la cerere, respectiv din oficiu în cazurile prevăzute de articolele 8 și 9 din prezentul acord, pot preda datele cu caracter personal enumerate în articolul 2 litera h) din prezentul acord. Datele preluate de autoritatea care primește pot fi utilizate numai în scopul prevăzut în prezentul acord, respectiv în cerere. Autoritatea care primește datele le poate utiliza în alt scop decât cel stabilit numai cu acordul autorității care transmite.

b) Datele cu caracter personal primite pot fi transmise de autoritatea care primește numai organelor care colaborează la aplicarea prezentului acord și care sunt în drept să gestioneze datele personale. Datele pot fi transmise altor organisme numai cu acordul prealabil al autorității care le-a transmis. Datele primite nu pot fi făcute publice.

c) Autoritatea care transmite datele este răspunzătoare pentru corectitudinea și exactitatea datelor pe care le predă. Dacă autoritatea care transmite datele le corectează sau le distruge, ulterior, este obligată să anunțe autoritatea care le-a primit pentru a opera imediat corecțiile indicate în datele pe care le gestionează. Autoritatea care a primit datele are obligația de a efectua imediat corecțiile indicate sau, după caz, de a distruge datele eronate.

d) În baza prezentului acord, autoritățile care gestionează datele cu caracter personal au obligația de a informa, la cererea lor, persoanele în cauză ale căror date le gestionează asupra scopului și bazei legale a gestionării datelor, precum și cui și în ce scop au fost transmise acestea. Atât autoritatea care transmite, cât și autoritatea care primește sunt obligate ca, la cererea persoanei în cauză, să corecteze datele inexacte, respectiv să distrugă datele gestionate în mod ilegal. Despre corectare și distrugere trebuie imediat informată cealaltă autoritate care gestionează datele.

e) Persoanei în cauză i se poate refuza exercitarea dreptului conținut la litera d) numai dacă legislația statului autorității care transmite permite acest lucru. Autoritatea care transmite este obligată să informeze autoritatea care primește asupra restricțiilor în conformitate cu legislația statului său. Gestionarul datelor este obligat să informeze persoana în cauză despre motivul refuzului, exceptând cazul când legislația statului autorității care transmite îi dă dreptul acestuia de a omite motivarea. Despre aceasta, la transmiterea datelor, trebuie informată autoritatea care primește.

f) Datele primite trebuie distruse dacă a încetat scopul pentru care au fost furnizate, dacă a expirat termenul de gestionare a datelor, prevăzut de legislația statului autorității care transmite, sau dacă autoritatea care le-a transmis solicită distrugerea lor.

g) Părțile contractante garantează persoanelor în cauză posibilitatea ca, în situația încălcării drepturilor lor privind protecția datelor cu caracter personal, să se adreseze, în conformitate cu legislația statului părții contractante afectate de gestionarea datelor, instanței judecătorești.

h) În baza prezentului acord, autoritățile care gestionează datele cu caracter personal vor ține o evidență a predării/primirii datelor, care să conțină numele organului și persoanelor care transmit, respectiv primesc, și a faptului că s-a produs predarea (primirea).

i) Autoritățile care gestionează datele cu caracter personal sunt obligate să ia măsurile organizatorice și tehnice pentru asigurarea protecției eficiente a datelor cu caracter personal împotriva accesului ilegal, modificării, distrugerii și publicării lor.

ARTICOLUL 19

Aplicarea acordului

Părțile contractante împuternicesc autoritățile lor competente pentru aplicarea dispozițiilor prezentului acord să decidă de comun acord, prin protocol, asupra formularului tipizat al scrisorii de acreditare și asupra modelelor listelor referitoare la introducerea, scoaterea, returnarea și tranzitarea echipamentelor și ajutoarelor, conform celor stabilite în alineatul (2) al articolului 11 și alineatul (4) al articolului 12 din prezentul acord, precum și regulile de folosire a acestora.

ARTICOLUL 20

Dispozițiile altor instrumente juridice internaționale

Prezentul acord nu afectează drepturile și obligațiile părților contractante stipulate în alte instrumente juridice internaționale la care acestea sunt părți.

ARTICOLUL 21

Soluționarea diferendelor

Eventualele diferende care pot apărea ca urmare a interpretării sau aplicării prezentului acord se soluționează prin negocieri în cadrul comisiei mixte. În cazul în care acestea nu dau rezultate, părțile le vor rezolva pe cale diplomatică.

ARTICOLUL 22

Dispoziții finale

(1) Prezentul acord intră în vigoare în a 30-a (treizecea) zi de la data primirii ultimei notificări diplomatice prin care părțile contractante și-au comunicat reciproc îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

(2) Prezentul acord se încheie pe o durată nedeterminată. Acordul poate fi denunțat de oricare dintre părțile contractante. Denunțarea acordului își produce efectul după 6 (șase) luni de la data primirii notei diplomatice privind denunțarea de către cealaltă parte contractantă.

(3) Părțile contractante, de comun acord, pot modifica sau completa prezentul acord. Modificarea sau completarea prezentului acord intră în vigoare potrivit procedurii menționate la alineatul (1).

(4) Încetarea valabilității prezentului acord nu afectează răspunderea în privința obligațiilor asumate valabil pe perioada cât acesta a fost în vigoare.

(5) La data intrării în vigoare a prezentului acord, Acordul între Ministerul Apărării Naționale al României și Ministerul Apărării al Republicii Moldova privind cooperarea în timp de pace în domeniul protecției civile, semnat la București, la 23 septembrie 1994, își încetează valabilitatea.

Semnat la Iași, la 3 martie 2012, în două exemplare originale.

Pentru Guvernul României,
Gabriel Berca,
ministrul administrației și internelor

Pentru Guvernul Republicii Moldova,
Alexei Roibu,
ministrul afacerilor interne

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova
privind cooperarea și ajutorul reciproc
în cazul producerii dezastrelor,
semnat la Iași la 3 martie 2012**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea și ajutorul reciproc în cazul producerii dezastrelor, semnat la Iași la 3 martie 2012, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 27 martie 2013.
Nr. 333.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Emiratelor Arabe Unite privind serviciile aeriene
între și dincolo de teritoriile lor respective,
semnat la Dubai la 21 iunie 2011**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite privind serviciile aeriene între și dincolo de teritoriile lor respective, semnat la Dubai la 21 iunie 2011.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 28 martie 2013.

Nr. 69.

A C O R D

**între Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite
privind serviciile aeriene între și dincolo de teritoriile lor respective**

Preambul

Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite (denumite în continuare *părți contractante*), fiind părți la Convenția privind aviația civilă internațională, deschisă pentru semnare la Chicago la 7 decembrie 1944, dorind să încheie un acord suplimentar la Convenția menționată și în conformitate cu aceasta, în scopul înființării și operării de servicii aeriene regulate între și dincolo de teritoriile lor respective, recunoscând importanța transportului aerian ca un mijloc de realizare și stimulare a prieteniei, înțelegerii și cooperării între popoarele din cele două țări, dorind să faciliteze extinderea oportunităților pentru transportul aerian internațional, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Definiții

1. În scopul aplicării prezentului acord, în afara cazului în care contextul cere altceva, termenii:

a) *autoritate aeronautică* înseamnă, în cazul Guvernului României, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, iar în cazul Guvernului Emiratelor Arabe Unite (EAU), Autoritatea Generală a Aviației Civile sau, în ambele cazuri, orice altă persoană sau organism autorizat să îndeplinească funcțiile exercitate în prezent de autoritățile menționate în legătură cu prezentul acord;

b) *servicii convenite* înseamnă servicii aeriene regulate internaționale între și dincolo de teritoriile respective ale României și Emiratelor Arabe Unite (EAU) pentru transportul pasagerilor, bagajelor și mărfii, separat sau în orice combinație, pentru a fi operate pe rutele specificate în anexa nr. 1;

c) *acord* înseamnă prezentul acord, anexele sale redactate pentru aplicarea acestuia și orice modificare la acord sau la anexele sale;

d) *serviciu aerian, companie aeriană, serviciu aerian internațional și escală necomercială* au înțelesurile respective care le-au fost atribuite în articolul 96 al Convenției;

e) anexa nr. 1 va include tabelul de rute anexat la prezentul acord și oricare clauze sau note care apar în această anexă, precum și orice modificare la acestea în conformitate cu prevederile articolului 20 al prezentului acord;

f) *marfa* include poșta;

g) *Convenție* înseamnă „Convenția privind aviația civilă internațională”, deschisă pentru semnare la Chicago la 7 decembrie 1944, și include: (i) orice amendament la aceasta care a intrat în vigoare în baza articolului 94(a) al Convenției și a fost ratificat de ambele părți contractante; și (ii) orice anexă sau amendament la acestea adoptate în baza articolului 90 al Convenției, în măsura în care această anexă sau acest amendament la o anumită dată este în vigoare pentru ambele părți contractante;

h) *companii aeriene desemnate* înseamnă o companie aeriană sau companiile aeriene care au fost desemnate și autorizate în conformitate cu articolul 3 al prezentului acord;

i) *tarife* înseamnă prețurile care urmează să fie plătite pentru transportul pasagerilor, bagajelor și mărfii, precum și condițiile în baza cărora se aplică aceste prețuri, cu excepția remunerației și a condițiilor pentru transportul poștei;

j) *teritoriu* în legătură cu un stat are înțelesul care i se atribuie în articolul 2 al Convenției;

k) *taxe de utilizare* înseamnă taxe stabilite pentru companii aeriene de către autoritățile competente sau aprobate de către acestea spre a fi percepute pentru acordarea facilităților de aeroport, bunurilor deținute în proprietate și/sau facilităților pentru navigația aeriană, inclusiv a serviciilor conexe și facilităților pentru aeronave, echipajele acestora, pasageri, bagaje și marfă;

l) *state membre* înseamnă state membre ale Comunității Europene.

2. Anexele la prezentul acord sunt considerate o parte integrantă a acestuia.

3. Pentru implementarea prezentului acord, părțile contractante vor acționa în conformitate cu prevederile Convenției, în măsura în care aceste prevederi sunt aplicabile serviciilor aeriene internaționale.

ARTICOLUL 2

Acordarea drepturilor

1. Fiecare parte contractantă acordă celeilalte părți contractante drepturile menționate în prezentul acord, pentru a permite companiilor aeriene desemnate să stabilească și să opereze serviciile alocate.

2. Companiile aeriene desemnate de fiecare parte contractantă se vor bucura de următoarele drepturi:

a) de a survola teritoriul celeilalte părți contractante, fără aterizare;

b) de a face escale necomerciale pe teritoriul celeilalte părți contractante; și

c) de a face escale pe teritoriul celeilalte părți contractante cu scopul de a îmbarca și/sau debarca pasageri, bagaje și marfă în trafic internațional, în mod separat sau combinat, în timpul operării serviciilor convenite.

3. În plus, compania/comaniile fiecărei părți contractante, alta/altele decât cele desemnate în baza articolului 3, vor beneficia de drepturile specificate în alineatele 2(a) și 2(b) ale acestui articol.

4. Nicio prevedere din prezentul articol nu va fi interpretată în sensul de a conferi vreunul dintre companiile aeriene desemnate de fiecare parte contractantă dreptul de a îmbarca, pe teritoriul celeilalte părți contractante, pasageri, bagaje și marfă transportate contra plată sau în baza unui contract de închiriere și destinate unui alt punct de pe teritoriul acelei părți contractante.

5. Dacă datorită unui conflict armat, evoluțiilor sau tulburărilor politice sau împrejurărilor speciale și neobișnuite o companie aeriană desemnată de una dintre părțile contractante nu are posibilitatea să opereze un serviciu pe ruta sa normală, cealaltă parte contractantă va depune toate eforturile posibile pentru a facilita continuarea operării acestui serviciu prin rearanjamente temporare corespunzătoare ale rutelor, după cum este decis în mod reciproc de către părțile contractante.

6. Companiile aeriene desemnate vor avea dreptul să utilizeze toate căile aeriene, aeroporturile și alte facilități acordate de părțile contractante pe o bază nediscriminatorie.

ARTICOLUL 3

Desemnarea și autorizarea

1. Autoritatea aeronautică a fiecărei părți contractante va avea dreptul să desemneze una sau mai multe companii aeriene în scopul operării serviciilor convenite pe rutele

specificate și să retragă sau să schimbe desemnarea oricăreia dintre aceste companii sau să înlocuiască o companie desemnată anterior cu o altă companie. Această desemnare poate să specifice scopul autorizației acordate pentru fiecare companie aeriană în legătură cu operarea serviciilor convenite. Desemnările și orice alte schimbări ale acestora vor fi comunicate în scris de autoritatea aeronautică a fiecărei părți contractante care a desemnat compania aeriană către autoritatea aeronautică a celeilalte părți contractante.

2. La primirea unei astfel de notificări, înlocuiri sau modificări a acestora și la primirea cererii de la compania aeriană desemnată în forma și modul stabilite, autoritatea aeronautică a celeilalte părți contractante va acorda fără întârziere companiei/comaniilor aeriene astfel desemnate autorizațiile de operare corespunzătoare, cu respectarea prevederilor alineatelor 3 și 4 ale acestui articol.

3. Autoritatea aeronautică a unei părți contractante va putea solicita unei companii aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă să îi facă dovada că este în măsură să îndeplinească condițiile prevăzute de legile și reglementările privind operarea serviciilor aeriene internaționale, aplicate în mod normal și rezonabil de această autoritate, în conformitate cu prevederile Convenției.

4. Fiecare parte contractantă va acorda autorizația de operare la care se face referire în alineatul 2 al acestui articol, în condițiile în care:

a) în cazul unui transportator aerian desemnat de România:

(i) transportatorul aerian este stabilit pe teritoriul României în baza Tratatului de instituire a Comunității Europene și are o licență de operare valabilă acordată de un stat membru în conformitate cu legislația Comunității Europene; și

(ii) controlul de reglementare al aceluia transportator aerian este exercitat și asigurat de către statul membru responsabil pentru emiterea Certificatului de operator aerian al acestuia, iar autoritatea aeronautică competentă este identificată în mod clar în desemnare; și

(iii) transportatorul aerian are sediul principal al afacerilor pe teritoriul statului membru de la care a primit licența de operare valabilă; și

(iv) transportatorul aerian este deținut, în mod direct sau prin intermediul unei participații majoritare, și este controlat efectiv de către state membre și/sau resortisanți ai statelor membre și/sau de către alte state listate în anexa nr. 2 și/sau resortisanți ai acestor altor state;

b) în cazul unui transportator aerian desemnat de EAU:

(i) transportatorul aerian este stabilit pe teritoriul EAU și este licențiat în conformitate cu legislația aplicabilă a EAU; și

(ii) EAU deține și menține controlul efectiv de reglementare al transportatorului aerian.

5. Dacă o companie aeriană a fost astfel desemnată și autorizată, aceasta poate să înceapă oricând operarea serviciilor convenite, în întregime sau în parte, cu condiția stabilirii orarului în conformitate cu prevederile articolului 15 al prezentului acord referitoare la astfel de servicii.

ARTICOLUL 4

Revocarea și restricționarea autorizației de operare

1. Autoritatea aeronautică a fiecărei părți contractante va avea dreptul, în ceea ce privește o companie aeriană desemnată de cealaltă parte contractantă, să revoce o autorizație de operare sau să suspende exercitarea drepturilor specificate în articolul 2 al prezentului acord sau să impună,

temporar ori permanent, condițiile pe care le consideră necesare pentru exercitarea acelor drepturi:

a) în cazul în care acea companie aeriană nu reușește să se conformeze cu legile și reglementările aplicate în mod normal și rezonabil de către autoritatea aeronautică a părții contractante care acordă aceste drepturi în conformitate cu Convenția; sau

b) în cazul în care, în alt mod, compania aeriană nu reușește să opereze în conformitate cu condițiile stabilite în baza prezentului acord; sau

c) 1. în cazul unui transportator aerian desemnat de România:

- (i) transportatorul aerian nu este stabilit pe teritoriul României în temeiul prevederilor Tratatului de instituire a Comunității Europene sau nu posedă o licență de operare acordată de un stat membru în conformitate cu legislația Comunității Europene; sau
- (ii) controlul efectiv de reglementare al transportatorului aerian nu este exercitat sau nu este asigurat de statul membru responsabil de emiterea certificatului de operator aerian al acesteia ori autoritatea aeronautică relevantă nu este identificată în mod clar în desemnare; sau
- (iii) transportatorul aerian nu are sediul principal pe teritoriul statului membru de la care a primit licența de operare; sau
- (iv) transportatorul aerian nu este deținut, direct sau prin proprietate majoritară, sau nu este controlat în mod efectiv de către state membre și/sau de către cetățeni ai statelor membre și/sau de către alte state listate în anexa nr. 2 și/sau de către cetățeni ai acestor alte state; sau
- (v) transportatorul aerian deține un certificat de operator aerian eliberat de un alt stat membru și se poate demonstra că prin exercitarea drepturilor de trafic în temeiul prezentului acord pe o rută care cuprinde un punct în acel alt stat membru, inclusiv prin operarea unui serviciu care este comercializat drept serviciu direct sau constituie în alt fel un serviciu direct, transportatorul ar eluda restricțiile privind drepturile de trafic impuse de un acord bilateral privind serviciile aeriene încheiat între EAU și acel alt stat membru; sau
- (vi) transportatorul aerian deține un certificat de operator aerian eliberat de un stat membru, dar nu există un acord bilateral privind serviciile aeriene între EAU și acel stat membru și se poate demonstra că drepturile de trafic necesare pentru a desfășura operațiunea propusă nu sunt acordate pe bază de reciprocitate transportatorului sau transportatorilor aerieni desemnați de EAU;

2. în cazul unui transportator aerian desemnat de EAU:

- (i) transportatorul aerian nu este stabilit pe teritoriul EAU ori nu este licențiat în conformitate cu legea aplicabilă a EAU; sau
- (ii) EAU nu deține ori nu asigură efectiv controlul de reglementare a transportatorului aerian; sau
- (iii) transportatorul aerian este deținut prin intermediul unei participații majoritare și este controlat efectiv de către resortisanți ai unui alt stat decât EAU și se poate demonstra că prin exercitarea drepturilor de trafic în temeiul prezentului acord pe o rută care cuprinde un punct în acel alt stat, inclusiv prin operarea unui serviciu care este comercializat drept serviciu direct sau constituie în alt fel un serviciu direct, transportatorul ar eluda restricțiile privind drepturile de trafic impuse de un acord bilateral

privind serviciile aeriene încheiat între România și acel alt stat; sau

- (iv) transportatorul aerian este deținut prin intermediul unei participații majoritare și este controlat efectiv de către resortisanți ai unui alt stat decât EAU, dar nu există un acord bilateral privind serviciile aeriene între România și acel alt stat și se poate demonstra că drepturile de trafic necesare pentru a desfășura operațiunea propusă nu sunt acordate pe bază de reciprocitate transportatorului sau transportatorilor aerieni desemnați de România.

Prin exercitarea dreptului său conform acestui alineat și fără a se prejudicia drepturile sale conform alineatelor c) 1(v) și (vi) al prezentului articol, EAU nu vor face discriminare între transportatorii aerieni din Comunitate pe temeuri de naționalitate;

d) în conformitate cu alineatul 6 al articolului 10 și alineatul 10 al articolului 12 din prezentul acord;

e) în cazul în care cealaltă parte contractantă nu reușește să ia măsuri corespunzătoare pentru îmbunătățirea siguranței în conformitate cu alineatul 2 al articolului 10 al prezentului acord; sau

f) în oricare caz în care cealaltă parte contractantă nu reușește să se conformeze cu orice hotărâre sau prevedere reieșită din aplicarea articolului 19 al prezentului acord;

2. În afară de cazul în care revocarea, suspendarea sau impunerea condițiilor menționate în alineatul 1 al prezentului articol este esențială pentru a preveni alte încălcări ale legilor și reglementărilor, acest drept va fi exercitat numai după consultarea cu autoritatea aeronautică a celeilalte părți contractante, așa cum este prevăzut în articolul 18.

3. În eventualitatea unei acțiuni întreprinse de una dintre părțile contractante în baza prezentului articol, drepturile celeilalte părți contractante în baza articolului 19 nu vor fi prejudiciate.

ARTICOLUL 5

Principiile care reglementează operarea serviciilor convenite

1. Fiecare parte contractantă va permite pe bază de reciprocitate companiilor aeriene desemnate ale ambelor părți contractante să concureze liber în oferirea de transport aerian internațional reglementat în baza prezentului acord.

2. Fiecare parte contractantă va întreprinde toate măsurile corespunzătoare în cadrul limitelor sale de jurisdicție pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare și anticoncurență sau a practicilor abuzive în exercitarea drepturilor și privilegiilor stabilite în prezentul acord.

3. Nu va exista nicio restricție referitoare la capacitatea și numărul de frecvențe și/sau tipul (tipurile) de aeronavă pentru a fi operată de către companiile aeriene desemnate de fiecare parte contractantă în cadrul oricărui tip de serviciu (pasageri, marfă, separat sau în combinație). Fiecărei companii aeriene desemnate i se permite să determine frecvența și capacitatea pe care aceasta o oferă în cadrul serviciilor convenite.

4. Nicio parte contractantă nu va limita în mod unilateral volumul de trafic, frecvențele, regularitatea serviciului sau tipul (tipurile) de aeronavă operată de către compania aeriană desemnată de cealaltă parte contractantă, cu excepția cazului în care este necesar datorită cerințelor vamale, tehnice, operaționale sau de mediu în baza condițiilor uniforme în conformitate cu articolul 15 al Convenției.

5. Nicio parte contractantă nu va impune companiei aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă un drept preferențial de refuz, un procent de partajare, o taxă pentru abținerea de la obiectii sau orice altă cerință cu privire la capacitate, frecvențe sau trafic, care ar fi în contradicție cu scopurile prezentului acord.

ARTICOLUL 6

Scutirea de taxe vamale și alte taxe

1. Fiecare parte contractantă scutește companiile aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă de restricții la import, de plata drepturilor de import/export, taxelor directe sau indirecte, tarifelor de inspecție și a oricăror altor taxe naționale și/sau locale privind aeronavele, precum și echipamentul lor obișnuit, rezervele de carburanți și lubrifianți, echipamentul de întreținere, setul de scule al aeronavei, rezervele tehnice consumabile, piesele de schimb inclusiv motoarele, proviziile de bord incluzând, fără limitarea însă la astfel de produse, cum ar fi alimente, băuturi, lichioruri, produse din tutun și alte produse destinate vânzării către pasageri sau utilizării de către aceștia în timpul zborului și alte produse destinate sau utilizate numai pentru operarea sau deservirea aeronavei utilizate de o astfel de companie desemnată care operează serviciile convenite, precum și stocul de bilete imprimate, scrisorile pentru transport aerian, uniforme personale, computerele și imprimantele de bilete utilizate de compania aeriană desemnată pentru rezervări și emiteri de bilete, orice materiale tipărite pe care este imprimată sigla companiei aeriene desemnate, precum și materialele publicitare și promoționale obișnuite distribuite fără plată de către această companie aeriană desemnată.

2. Scutirile acordate în baza acestui articol se vor aplica bunurilor la care se face referire în alineatul 1 al prezentului articol care sunt:

a) introduse pe teritoriul unei părți contractante de către o companie aeriană desemnată a celeilalte părți contractante sau în numele acestei companii;

b) păstrate la bordul aeronavei unei companii aeriene desemnate de o parte contractantă de la sosirea în și până la plecarea din teritoriul celeilalte părți contractante și/sau sunt consumate în timpul zborului deasupra aceluși teritoriu;

c) luate la bordul aeronavei companiei aeriene desemnate a unei părți contractante, pe teritoriul celeilalte părți contractante, în scopul utilizării în cadrul operării serviciilor convenite, indiferent dacă aceste bunuri sunt ori nu sunt utilizate sau consumate în întregime sau în parte în cadrul teritoriului părții contractante care acordă scutirea, cu condiția ca aceste bunuri să nu fie înstrăinate pe teritoriul acelei părți contractante.

3. Echipamentul obișnuit existent la bord, precum și materialele și proviziile reținute la bordul aeronavelor operate de compania aeriană desemnată a unei părți contractante pot fi descărcate pe teritoriul celeilalte părți contractante numai cu aprobarea autorităților vamale ale celeilalte părți contractante. În acest caz, astfel de echipamente și bunuri vor beneficia de scutirile stipulate la alineatul 1 al acestui articol cu condiția ca acestea să poată fi plasate sub supravegherea acestor autorități până când ele vor fi reexportate sau se va dispune altfel în conformitate cu reglementările vamale.

4. Scutirile acordate în baza acestui articol vor fi de asemenea disponibile în situațiile în care companiile aeriene desemnate ale fiecărei părți contractante au intrat în aranjamente cu altă companie sau cu alte companii aeriene, pentru împrumutul sau transferarea pe teritoriul celeilalte părți contractante a echipamentului utilizat în mod regulat și a celorlalte bunuri la care se face referire în alineatul 1 al acestui articol, cu condiția ca acea altă companie aeriană/acele alte companii aeriene să beneficieze de scutire/scutiri similare acordate de către cealaltă parte contractantă.

5. Nicio dispoziție din prezentul acord nu va împiedica România să aplice pe baze nediscriminatorii impozite, prelevări, taxe speze sau redevențe pe carburantul furnizat pe teritoriul său, destinat să fie utilizat de o aeronavă a unui transportator aerian desemnat de EAU care operează între România și un alt punct din teritoriul altui stat membru al Comunității Europene.

Într-un astfel de caz, Emiratele Arabe Unite dispun de un drept similar de a aplica, pe bază de reciprocitate și fără discriminare, impunerea de impozite, prelevări, taxe speze sau redevențe similare pe carburantul furnizat pe teritoriul său.

ARTICOLUL 7

Aplicarea legilor naționale și reglementărilor

1. Legile, reglementările și procedurile unei părți contractante referitoare la intrarea pe, șederea pe sau plecarea de pe teritoriul său a aeronavelor angajate în navigația aeriană internațională sau cele referitoare la operarea și navigația acestor aeronave pe timpul cât se găsesc în limitele teritoriului său se vor aplica aeronavelor companiei/companiilor aeriene operate de cealaltă parte contractantă fără deosebire de naționalitate și vor fi respectate de aceste aeronave la intrarea în, plecarea din sau în timp ce se află pe teritoriul acelei părți contractante.

2. Legile, reglementările și procedurile unei părți contractante referitoare la intrarea pe, șederea pe sau plecarea de pe teritoriul său a pasagerilor, bagajelor, membrilor echipajului și mărfii, transportate la bordul aeronavei, cum ar fi reglementări referitoare la intrare, curățenie, securitatea aviației, imigrare, pașapoarte, vamă, monedă, sănătate, carantină și măsuri sanitare sau, în cazul poștei, legi și reglementări poștale, vor fi respectate de pasageri și membrii echipajului și cu privire la bagaje și marfă, de la intrarea în și până la plecarea din, precum și în timpul în care se află pe teritoriul primei părți contractante.

3. Nicio parte contractantă nu poate acorda vreun drept preferențial companiei/companiilor sale proprii sau altei/altor companii în aplicarea legilor sau reglementărilor prevăzute în prezentul articol.

4. Pasagerii, bagajele și marfa în tranzit direct peste teritoriul uneia dintre părțile contractante și care nu părăsesc zonele aeroportului rezervate pentru acest scop vor face doar obiectul unui control simplificat, cu excepția măsurilor de securitate împotriva violenței, pirateriei aeriene, controlului narcoticelor. Aceste bagaje și marfa vor fi admise fără plata drepturilor de import/export, taxelor de accize și altor taxe naționale similare și/sau taxe și impozite locale.

ARTICOLUL 8

Partajarea codurilor

1. Oricare companie/companii aeriene desemnate pot, fie ca transportator de marketing, fie ca transportator operațional, să intre liber în aranjamente de cooperare pe piață care includ, dar nu se limitează la rezervări de locuri și/sau partajare de coduri cu:

— oricare companie sau companii ale celeilalte părți contractante;

— oricare companie sau companii ale unei țări terțe, cu condiția ca acea țară terță să autorizeze sau să permită aranjamente comparabile cu companiile aeriene ale celeilalte părți contractante cu privire la serviciile către, dinspre și via această țară terță.

2. Înainte de a oferi servicii pe baza partajării codurilor, partenerii care partajează codurile vor conveni cu privire la partea care va fi responsabilă în ceea ce privește răspunderea asigurării și problemele referitoare la consumatori, securitate, siguranță și facilități. Acordul care stabilește acești termeni va fi înregistrat la ambele autorități aeronautice înainte de implementarea aranjamentelor privind partajarea codurilor.

3. Astfel de aranjamente vor fi acceptate de către autoritățile aeronautice în cauză, cu condiția ca toate companiile aeriene implicate în aceste aranjamente să dețină drepturi de trafic corespunzătoare și/sau autorizații.

4. În eventualitatea unui aranjament de partajare a codurilor, transportatorul de marketing trebuie să se asigure în ceea ce privește fiecare bilet vândut că la punctul de vânzare se evidențiază în mod clar cumpărătorului care companie va opera de fapt pe fiecare tronson al serviciului și cu care companie sau companii aeriene intră cumpărătorul în relații contractuale.

5. Compania/Companiile aeriană/aeriene desemnată(e) de fiecare parte contractantă pot de asemenea să ofere servicii pe baza partajării codurilor între oricare punct/puncte de pe teritoriul celeilalte părți contractante, cu condiția ca astfel de servicii să fie operate de o companie sau de companiile aeriene ale celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 9

Certificate de navigabilitate și de competență

1. Certificatele de navigabilitate, certificatele de competență și licențele emise sau validate de o parte contractantă și aflate încă în vigoare vor fi recunoscute ca fiind valide de cealaltă parte contractantă în scopul operării serviciilor convenite, cu condiția ca totdeauna astfel de certificate ori licențe să fi fost emise sau validate, potrivit și în conformitate cu standardele minime stabilite în baza Convenției.

2. Totuși, fiecare parte contractantă își rezervă dreptul să refuze să recunoască, pentru zboruri deasupra propriului său teritoriu, certificate de competență și licențe acordate propriilor săi cetățeni de către cealaltă parte contractantă.

3. Dacă privilegiile sau condițiile licențelor ori certificatelor emise sau validate de o parte contractantă permit o diferență față de standardele stabilite în baza Convenției, indiferent dacă aceste diferențe au fost ori nu înregistrate la Organizația Aviației Civile Internaționale, autoritatea aeronautică a celeilalte părți contractante poate cere, fără a prejudicia drepturile primei părți contractante în baza articolului 10 (2), consultații cu autoritatea aeronautică a celeilalte părți contractante în conformitate cu articolul 18, cu scopul de a fi încredințate că procedeele în discuție este acceptabil pentru ele. Nerealizarea unui acord satisfăcător va constitui temeiul pentru aplicarea articolului 4 (1) al prezentului acord.

ARTICOLUL 10

Siguranța

1. Fiecare parte contractantă poate să ceară oricând consultări cu privire la standardele de siguranță adoptate de către cealaltă parte contractantă, în orice domeniu referitor la echipaje, aeronave sau operarea lor. Aceste consultări vor avea loc în decurs de 30 (treizeci) de zile de la data primirii unei astfel de cereri.

2. Dacă, ca urmare a acestor consultări, o parte contractantă constată că cealaltă parte contractantă nu respectă și nu utilizează în mod efectiv, în orice astfel de domeniu, standarde privind siguranța aviației care să fie cel puțin egale cu standardele minime stabilite în acel moment în conformitate cu prevederile Convenției, prima parte contractantă va notifica celeilalte părți contractante aceste constatări, precum și măsurile care sunt considerate necesare pentru a se conforma cu acele standarde minime, iar această cealaltă parte contractantă va întreprinde acțiuni corective adecvate în acest sens. Dacă cealaltă parte contractantă nu reușește să întreprindă acțiuni corective adecvate în decurs de 15 (cincisprezece) zile de la primirea unei astfel de notificări sau într-o perioadă mai lungă care poate fi convenită, această situație va constitui motivul pentru aplicarea prevederilor articolului 4 (1) al prezentului acord.

3. S-a convenit că oricare aeronavă operată de o companie aeriană a unei părți contractante pe rutele spre sau dinspre teritoriul celeilalte părți contractante poate, cât timp se află în

limitele teritoriului acestei celeilalte părți contractante, să fie controlată de către reprezentanții autorizați ai acestei celeilalte părți contractante, atât la bordul, cât și împrejurul aeronavei, pentru a verifica atât valabilitatea documentelor aeronavei, cât și ale echipajului său, precum și starea vizibilă a aeronavei și a echipamentelor sale (în acest articol denumită *inspecție pe rampă*), cu condiția ca aceste controale să nu producă întârzieri nejustificate.

4. Dacă orice inspecție pe rampă sau o serie de asemenea inspecții pe rampă dă naștere la:

a) suspiciuni serioase privind faptul că aeronava sau operarea acesteia nu corespunde cu standardele minime stabilite în acel moment în conformitate cu prevederile Convenției; sau

b) suspiciuni serioase privind lipsa de menținere și administrare efectivă a standardelor de siguranță stabilite în acel moment în conformitate cu prevederile Convenției, partea contractantă care efectuează inspecția va fi liberă să tragă concluzia, în sensul articolului 33 al Convenției, că cerințele în baza cărora certificatul sau licențele privind acea aeronavă ori echipajul acelei aeronave a/au fost eliberat(e) sau validat(e) ori că cerințele în baza cărora este operată acea aeronavă nu sunt egale sau superioare standardelor minime stabilite în conformitate cu prevederile Convenției.

5. În eventualitatea în care accesul necesar pentru efectuarea unei inspecții pe rampă a unei aeronave operată de o companie a uneia dintre părțile contractante, în conformitate cu prevederile alineatului 3 al prezentului articol, este refuzat de către un reprezentant al acelei companii aeriene, cealaltă parte contractantă va fi liberă să deducă că există suspiciuni serioase, de tipul celor la care s-a făcut referire în alineatul 4 al prezentului articol, și să tragă concluziile menționate în acel alineat.

6. Fiecare parte contractantă își rezervă dreptul de a suspenda sau modifica imediat autorizația de operare a unei companii ori a companiilor aeriene ale celeilalte părți contractante, în cazul în care prima parte contractantă concluzionează, fie în urma unei inspecții pe rampă, fie a unei serii de inspecții pe rampă, a unui refuz al accesului pentru inspecție pe rampă, a consultărilor sau în alt mod, că acțiunea imediată este esențială pentru siguranța operării unei companii aeriene.

7. Orice acțiune, întreprinsă de către una dintre părțile contractante în conformitate cu prevederile alineatelor 2 sau 6 ale prezentului articol, va fi suspendată în momentul în care motivul întreprinderii acelei acțiuni încetează să existe.

8. Atunci când România a desemnat o companie aeriană al cărei control de reglementare este exercitat și asigurat de un alt stat membru, drepturile EAU în baza prevederilor privind siguranța din prezentul acord se vor aplica în mod egal cu privire la adoptarea, aplicarea sau menținerea standardelor de siguranță de către acel stat membru, precum și în ceea ce privește autorizația de operare a acelei companii aeriene.

ARTICOLUL 11

Taxe de utilizare

1. Fiecare parte contractantă va întreprinde toate eforturile pentru a se asigura că taxele de utilizare impuse sau care se permit a fi impuse companiilor aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă, de către organismele lor de impozitare competente, pentru utilizarea aeroporturilor și a celorlalte facilități de aviație, sunt juste și rezonabile. Aceste taxe vor avea la bază principiul economice temeinice și nu vor fi mai mari decât acelea plătite de alte companii aeriene pentru astfel de servicii.

2. Nicio parte contractantă nu va acorda drepturi preferențiale, cu privire la taxele de utilizare, pentru compania/companiile proprie/proprie sau pentru altă/alte companie/companii angajată(e) în servicii aeriene internaționale similare și nu va impune ori nu va permite să fie impuse, în ceea

ce privește compania/companiile aeriană/aeriane desemnată(e) de cealaltă parte contractantă, taxe de utilizare mai mari decât acelea impuse pentru compania/companiile proprie/proprie care operează servicii aeriene internaționale similare, utilizând o aeronavă similară, precum și facilitățile și serviciile asociate.

3. Fiecare parte contractantă va încuraja consultările între organisme sale de taxare competente și companiile aeriene desemnate care utilizează serviciile și facilitățile. O notificare rezonabilă va fi transmisă ori de câte ori este posibil către astfel de utilizatori, referitoare la orice propunere pentru schimbări ale taxelor de utilizare, împreună cu informația și datele relevante de susținere, pentru a permite acestora să își exprime punctele lor de vedere înainte de revizuirea taxelor.

ARTICOLUL 12

Securitatea aviației

1. În conformitate cu drepturile și obligațiile care le revin potrivit dreptului internațional, părțile contractante reafirmă că obligația lor reciprocă de a proteja securitatea aviației civile împotriva actelor de intervenție ilicită face parte integrantă din prezentul acord.

2. Fără a limita aplicabilitatea generală a drepturilor și obligațiilor care le revin potrivit dreptului internațional, părțile contractante vor acționa în special în conformitate cu prevederile Convenției referitoare la infracțiuni și la anumite alte acte săvârșite la bordul aeronavelor, încheiată la Tokyo, la 14 septembrie 1963, ale Convenției pentru reprimarea capturării ilicite a aeronavelor, semnată la Haga la 16 decembrie 1970, ale Convenției pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate contra siguranței aviației civile, încheiată la Montréal la 23 septembrie 1971, și ale Protocolului pentru reprimarea actelor ilicite de violență la aeroporturile care deservește aviația civilă internațională adițional la Convenția pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate contra siguranței aviației civile, încheiată la Montréal la 23 septembrie 1971, semnat la Montréal la 24 februarie 1988, precum și ale oricărui altui acord aplicabil cu privire la securitatea aviației civile, obligatoriu pentru ambele părți contractante.

3. Părțile contractante își vor acorda reciproc, la cerere, toată asistența necesară pentru prevenirea actelor de capturare ilicită a aeronavelor civile și a altor acte ilicite îndreptate împotriva siguranței acestor aeronave, a pasagerilor și echipajelor lor, aeroporturilor și instalațiilor de navigație aeriană, precum și a oricărei alte amenințări importante îndreptate împotriva securității aviației civile.

4. În relațiile reciproce, părțile contractante vor acționa în conformitate cu prevederile referitoare la securitatea aeronautică, stabilite de Organizația Aviației Civile Internaționale și desemnate ca anexe la Convenție, în măsura în care aceste prevederi se aplică părților contractante.

5. În plus, părțile contractante vor cere operatorilor aeronavelor înmatriculate în registrele lor sau operatorilor aeronavelor care își au sediul principal ori reședința permanentă pe teritoriul lor, precum și operatorilor aeroporturilor situate pe teritoriul lor să acționeze în conformitate cu aceste prevederi referitoare la securitatea aeronautică dacă sunt aplicabile părților contractante.

6. Fiecare parte contractantă este de acord că acestor operatori de aeronave li se poate cere să respecte prevederile privind securitatea aeronautică, la care s-a făcut referire în alineatul 4 al prezentului articol, aplicate de cealaltă parte contractantă la intrarea în, ieșirea din sau în timp ce se află pe teritoriul acelei celeilalte părți contractante.

7. Fiecare parte contractantă va garanta că pe teritoriul său se aplică în mod efectiv măsuri pentru protecția aeronavelor și pentru controlul de securitate al pasagerilor și echipajelor acestora și se realizează controalele de securitate

corespunzătoare ale bagajelor de mână și de cală, mărfii și proviziilor de bord, înaintea îmbarcării sau încărcării. Fiecare parte contractantă este de asemenea de acord să examineze, în spirit favorabil, orice cerere care îi este adresată de către cealaltă parte contractantă pentru măsuri speciale rezonabile de securitate în scopul de a face față unei amenințări deosebite.

8. Atunci când se produce un incident sau există o amenințare de săvârșire a unui act de capturare ilicită a aeronavelor civile ori se săvârșesc alte acte ilicite îndreptate împotriva securității acestor aeronave, a pasagerilor și echipajelor lor, a aeroporturilor sau a instalațiilor de navigație aeriană, părțile contractante se vor ajuta reciproc prin facilitarea comunicațiilor și prin alte măsuri corespunzătoare, cu scopul de a pune capăt unui astfel de incident ori amenințări cât mai rapid posibil, cu un risc minim de amenințare a vieții datorat unui astfel de incident sau amenințare.

9. Fiecare parte contractantă va lua măsurile pe care le consideră aplicabile, cu scopul de a se asigura că o aeronavă a celeilalte părți contractante supusă unui act de capturare ilicită sau altor acte de intervenție ilicită, care a aterizat pe teritoriul său, este reținută la sol, în afară de cazul în care decolarea sa este impusă de obligația primordială de a proteja viețile pasagerilor și echipajului acesteia.

10. În cazul în care o parte contractantă are temeiuri responsabile să creadă că cealaltă parte contractantă nu a aplicat prevederile prezentului articol, autoritatea aeronautică a primei părți contractante poate cere consultări imediate cu autoritatea aeronautică a celeilalte părți contractante. Nerealizarea unui acord satisfăcător în termen de 15 (cincisprezece) zile de la data prezentării unei astfel de cereri va constitui temeiul pentru aplicarea alineatului (1) al articolului 4 al prezentului acord. Dacă existența unei urgențe o impune, o parte contractantă poate să întreprindă o acțiune interimară în baza alineatului (1) al articolului 4 înainte de expirarea termenului de 15 zile. Orice acțiune întreprinsă în conformitate cu acest paragraf va fi întreruptă în cazul conformării celeilalte părți contractante cu prevederile privind securitatea din prezentul articol.

ARTICOLUL 13

Activități comerciale

1. Companiile aeriene desemnate de fiecare parte contractantă vor avea dreptul de a înființa pe teritoriul celeilalte părți contractante agenții în scopul promovării transportului aerian și al vânzării documentelor de transport, precum și a produselor aferente necesare pentru efectuarea transportului aerian.

2. Companiile aeriene desemnate ale unei părți contractante vor avea dreptul, în conformitate cu legile și reglementările celeilalte părți contractante referitoare la intrare, rezidență și angajare, să aducă și să mențină pe teritoriul celeilalte părți contractante acel personal propriu managerial, comercial, operațional, de vânzări, tehnic, precum și alt personal și reprezentanți, după cum este necesar în legătură cu efectuarea transportului aerian.

3. Fiecare parte contractantă va acorda cu minimum de întârziere, până la limita compatibilă cu legile și reglementările sale, autorizația de angajare necesară, viza sau alte documente similare pentru astfel de personal.

4. Aceste cerințe privind reprezentanții și personalul, menționate în alineatul 2 al prezentului articol, pot fi satisfăcute, în funcție de opțiunea companiei aeriene desemnate, prin personal propriu sau de altă naționalitate ori prin utilizarea serviciilor oricărei altei companii aeriene, organizații sau companii care operează pe teritoriul celeilalte părți contractante și a fost autorizată să efectueze astfel de servicii pe teritoriul acelei celeilalte părți contractante.

5. Companiile aeriene desemnate de fiecare parte contractantă vor avea dreptul să se angajeze direct în vânzarea transportului aerian și a produselor aferente pe teritoriul celeilalte părți contractante sau, în funcție de opțiunea sa, prin intermediul agenților. În acest scop, companiile aeriene desemnate vor avea dreptul să folosească propriile sale documente de transport. Companiile aeriene desemnate de fiecare parte contractantă vor avea dreptul să vândă și orice persoană va fi liberă să achiziționeze astfel de transport aerian și produsele sale aferente în monedă locală sau în oricare altă monedă liber convertibilă.

6. Companiile aeriene desemnate ale unei părți contractante vor avea dreptul să plătească în monedă locală pentru cheltuielile lor locale pe teritoriul celeilalte părți contractante sau, cu condiția conformării cu reglementările privind moneda locală, în oricare altă monedă liber convertibilă.

7. Fără a ține seama de oricare altă prevedere a prezentului acord, companiile aeriene desemnate și furnizorii indirecti de transport aerian de marfă ai ambelor părți contractante vor avea dreptul să angajeze fără restricție, în legătură cu transportul aerian internațional, orice transport de suprafață pentru marfa destinată transportului aerian către ori dinspre puncte aflate pe teritoriile părților contractante sau în țări terțe, inclusiv transportul către ori dinspre toate aeroporturile cu facilități pentru control vamal, precum și dreptul, acolo unde poate fi aplicabil, de a transporta marfă destinată transportului aerian în vrac, în baza legilor și reglementărilor aplicabile. Astfel de transport al mărfii destinate transportului aerian, indiferent dacă este deplasată la sol sau prin aer, va avea acces la facilitățile aeroportuare de procesare și de control vamal. Companiile aeriene desemnate pot alege să efectueze propriul lor transport de suprafață sau să îl furnizeze prin aranjamente cu alte companii de transport de suprafață, inclusiv prin transportul de suprafață operat de alte companii aeriene și de furnizorii indirecti ai transportului aerian de marfă. Astfel de servicii intermodale pentru marfă pot fi oferite la un singur preț global pentru transportul combinat, aerian și de suprafață, cu condiția ca transportatorii să nu fi fost induși în eroare în privința faptelor referitoare la astfel de transport.

8. În legătură cu transportul aerian internațional, companiile aeriene desemnate ale fiecărei părți contractante vor avea dreptul să ofere servicii pentru pasageri prin aranjamente de cooperare cu furnizorii de transport de suprafață care dețin autorizarea corespunzătoare de a oferi astfel de transport de suprafață către sau dinspre oricare puncte aflate pe teritoriile părților contractante ori mai departe. Furnizorilor de transport de suprafață nu li se vor aplica legile și reglementările care guvernează transportul aerian. Astfel de servicii intermodale pot fi oferite la un singur preț global pentru transportul combinat, aerian și de suprafață, cu condiția ca pasagerii să nu fi fost induși în eroare în privința faptelor referitoare la astfel de transport. Furnizorii de transport de suprafață au dreptul să decidă dacă să intre în aranjamentele de cooperare la care s-a făcut referire mai sus. Pe parcursul luării deciziei cu privire la oricare aranjament particular, furnizorii de transport de suprafață pot lua în considerare, printre alte lucruri, interesul consumatorilor și constrângerile tehnice, economice, de spațiu sau de capacitate.

9. Toate activitățile la care s-a făcut referire mai sus vor fi desfășurate în conformitate cu legile și reglementările aplicabile în vigoare pe teritoriul celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 14

Transferul veniturilor

1. Fiecare parte contractantă acordă companiilor aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă dreptul de transfer liber al excedentului dintre venituri și cheltuieli realizat de aceste

companii aeriene pe teritoriul său, în legătură cu vânzarea transportului aerian, precum și al profitului comercial câștigat din astfel de venituri (inclusiv profitul câștigat de la depozite care așteaptă să fie transferate). Aceste transferuri vor fi efectuate în oricare monedă convertibilă, în conformitate cu reglementările privind schimbul valutar extern al părții contractante pe teritoriul căreia au fost realizate veniturile. Un astfel de transfer se va efectua pe baza ratelor oficiale de schimb valutar sau, acolo unde nu există rate oficiale de schimb valutar, aceste transferuri se vor efectua pe baza ratelor predominante de schimb valutar de pe piață, aplicabile pentru plăți curente.

2. Dacă o parte contractantă impune restricții cu privire la transferul excedentului dintre venituri și cheltuieli de către companiile aeriene desemnate ale celeilalte părți contractante, aceasta din urmă va avea dreptul să impună restricții pe bază de reciprocitate pentru companiile aeriene desemnate ale primei părți contractante.

3. În eventualitatea că există un acord special între părțile contractante pentru evitarea dublei impunerii sau, în cazul unde există un acord special între părțile contractante care guvernează transferul veniturilor, un astfel de acord va prevala.

ARTICOLUL 15

Aprobarea orariilor

1. Companiile aeriene desemnate de fiecare parte contractantă vor supune pentru aprobare la autoritatea aeronautică a celeilalte părți contractante orariile serviciilor pe care le preconizează, înainte de inaugurarea lor, specificând frecvența, tipul aeronavei și perioada de validitate. Această cerință se va aplica în același mod la oricare modificare a acestora.

2. Dacă o companie aeriană desemnată dorește să opereze zboruri ad-hoc suplimentare față de cele existente în orariile aprobate, aceasta va obține în prealabil permisiunea autorității aeronautice în cauză, care va acorda unei astfel de cereri o considerație pozitivă și favorabilă.

ARTICOLUL 16

Tarife

1. Fiecare parte contractantă va permite ca tarifele să fie stabilite de către fiecare companie aeriană desemnată, pe baza considerațiilor comerciale de piață ale acesteia. Nicio parte contractantă nu va cere companiilor aeriene desemnate să se consulte cu alte companii aeriene cu privire la tarifele pe care le percep sau intenționează să le perceapă.

2. Fiecare parte contractantă poate cere înregistrarea în avans la autoritățile sale aeronautice a prețurilor care urmează să fie percepute către sau dinspre teritoriul său de către companiile aeriene desemnate ale ambelor părți contractante. Această înregistrare de către companiile aeriene desemnate sau în numele acestora nu poate fi cerută cu mai mult de 30 de zile înainte de data propusă pentru a intra în vigoare. În cazuri individuale, înregistrarea poate fi permisă cu o perioadă de notificare mai redusă decât este cerută în mod normal. Dacă o parte contractantă permite unei companii aeriene să înregistreze un preț cu o perioadă de notificare mai redusă, prețul va intra în vigoare la data propusă pentru traficul având originea pe teritoriul acelei părți contractante.

3. În afară de cazul în care este prevăzut altfel în prezentul articol, niciuna dintre părțile contractante nu va acționa unilateral pentru a împiedica inaugurarea ori continuarea unui preț propus pentru a fi perceput sau care este perceput de către o companie aeriană a unei părți contractante pentru transport aerian internațional.

4. Intervenția unei părți contractante se va limita la:

a) preîntâmpinarea tarifelor a căror aplicare constituie un comportament anticoncurențial care are sau este probabil să aibă ori se intenționează să aibă efectul de a paraliza un competitor ori de a exclude un competitor de pe o rută;

b) protejarea consumatorilor față de prețuri care sunt în mod nerezonabil ridicate sau restrictive, datorită abuzării de o poziție dominantă; și

c) protejarea companiilor aeriene desemnate față de prețuri care sunt scăzute în mod artificial.

5. Dacă o parte contractantă consideră că un preț propus să fie perceput pentru transportul aerian internațional de către o companie aeriană a unei părți contractante este incompatibil cu considerentele stabilite la alineatul 4 al prezentului articol, aceasta va cere consultări și va notifica celeilalte părți contractante, cât mai curând posibil, motivele insatisfacției sale. Aceste consultări se vor ține nu mai târziu de 30 de zile de la data primirii cererii și părțile contractante vor coopera în vederea asigurării informațiilor necesare pentru soluționarea rezonabilă a chestiunii. Dacă părțile contractante ajung la un acord cu privire la un preț pentru care a fost dată o notificare de insatisfacție, fiecare parte contractantă va depune toate eforturile pentru a pune acordul în aplicare. Fără un astfel de acord mutual referitor la controversă, prețul existent anterior va continua să fie în vigoare.

6. Tarifele percepute de către compania/comaniile aeriană/aeriene desemnată(e) de către EAU pentru transportul efectuat în totalitate în cadrul Comunității Europene vor fi supuse legislației Comunității Europene.

7. Fără a ține seama de prevederile din alineatul 6 al prezentului articol, compania/comaniile aeriană/aeriene desemnată(e) de către EAU va/vor avea permisiunea să se alinieze la prețurile percepute de către alte companii aeriene, pentru transportul efectuat în totalitate în cadrul Comunității Europene.

ARTICOLUL 17

Schimbul de informații

1. Autoritățile aeronautice ale ambelor părți contractante vor schimba, cât de repede posibil, informații cu privire la autorizațiile curente acordate companiilor aeriene pe care le-au desemnat pentru a efectua servicii către, prin și dinspre teritoriul celeilalte părți contractante. Acestea vor include copii ale certificatelor și autorizațiilor curente pentru servicii pe rutele propuse, împreună cu modificările sau deciziile de exceptare.

2. Autoritățile aeronautice ale fiecărei părți contractante vor furniza autorităților aeronautice ale celeilalte părți contractante, la cererea acestora, astfel de declarații periodice sau de alt fel cu privire la statistica traficului încărcat din și descărcat pe teritoriul celeilalte părți contractante, solicitate într-un mod rezonabil.

ARTICOLUL 18

Consultări

1. Într-un spirit de strânsă colaborare, autoritățile aeronautice ale părților contractante se vor consulta din când în când între ele în scopul de a asigura implementarea prevederilor prezentului acord și conformarea satisfăcătoare cu acestea, iar fiecare parte contractantă poate cere oricând consultări privind implementarea, interpretarea, aplicarea sau amendarea prezentului acord.

2. Sub rezerva articolelor 4, 10 și 12, astfel de consultări care pot avea loc prin discuții sau corespondență vor începe într-un interval de 60 (șaizeci) de zile de la data primirii unei astfel de cereri, în afară de cazul în care s-a convenit altfel de către ambele părți contractante.

ARTICOLUL 19

Soluționarea diferendelor

1. În cazul apariției unui diferend între părțile contractante referitor la interpretarea sau aplicarea prezentului acord, părțile contractante se vor strădui, în primul rând, să îl soluționeze prin negociere.

2. Dacă părțile contractante nu ajung la o soluționare prin negociere, la cererea oricăreia dintre părțile contractante, diferendul va fi supus pentru a se lua o hotărâre unui tribunal format din 3 judecători, care va fi constituit după cum urmează:

a) în intervalul de 60 de zile de la primirea unei cereri pentru arbitraj, fiecare parte contractantă va numi un judecător. În intervalul de 60 de zile de la numirea celui de-al doilea judecător, un cetățean al unui stat terț care va acționa ca președinte al tribunalului va fi nominalizat ca cel de-al treilea judecător de către ceilalți 2 judecători numiți;

b) dacă o numire nu a fost făcută în cadrul limitelor de timp specificate mai sus, oricare dintre părțile contractante poate solicita președintelui Consiliului Organizației Aviației Civile Internaționale să facă numirea necesară într-un interval de 30 de zile. Dacă președintele are aceeași naționalitate cu aceea a uneia dintre părțile contractante, numirea va fi făcută de vicepreședintele cel mai în vârstă, care nu este descalificat din același motiv. Într-o astfel de situație, judecătorul sau judecătoria numit(ți) de către președinte ori vicepreședinte, după caz, nu vor fi cetățeni sau rezidenți permanenți ai statelor care sunt părți la prezentul acord.

3. Cu excepția cazului prevăzut în continuare în acest articol sau dacă părțile contractante au convenit altfel, tribunalul va determina locul unde își va ține lucrările și limitele sale de jurisdicție în conformitate cu prezentul acord. Tribunalul își va stabili propria sa procedură. Se va ține o întrunire, nu mai târziu de 30 de zile de la constituirea completă a tribunalului, pentru a determina punctual chestiunile ce urmează a fi arbitrate.

4. Cu excepția cazului în care părțile contractante au convenit altfel sau s-a dispus în alt fel de către tribunal, fiecare parte contractantă va prezenta un memorandum în termen de 45 de zile de la constituirea completă a tribunalului. Răspunsurile vor trebui să fie date 60 de zile mai târziu. Tribunalul va ține o audiere la cererea oricăreia dintre părțile contractante sau, dacă va considera necesar, în interval de 30 de zile după ce trebuiau date răspunsurile.

5. Tribunalul va încerca să dea o hotărâre scrisă în termen de 30 de zile de la data încheierii audierii sau, dacă nu are loc nicio audiere, la 30 de zile după transmiterea ambelor răspunsuri. Hotărârea va fi luată cu o majoritate de voturi.

6. Părțile contractante pot transmite cereri pentru clarificarea hotărârii în termen de 15 zile de la data primirii hotărârii tribunalului, iar o astfel de clarificare va fi emisă în termen de 15 zile de la data unei astfel de cereri.

7. Părțile contractante se vor conforma cu orice prevedere, reglementare provizorie sau hotărâre finală a tribunalului.

8. În funcție de decizia finală a tribunalului, părțile contractante vor suporta cheltuielile pentru judecătorul pe care l-au desemnat, precum și o parte egală din celelalte cheltuieli ale tribunalului, inclusiv orice cheltuieli făcute de președintele sau vicepreședintele Consiliului Organizației Aviației Civile Internaționale pentru aplicarea procedurilor din alineatul 2 (b) al prezentului articol.

9. Dacă și atât timp cât o parte contractantă nu reușește să se conformeze cu o hotărâre la care se face referire în alineatul 7 al prezentului articol, cealaltă parte contractantă poate limita, suspenda sau revoca oricare drepturi ori privilegii pe care le-a acordat, în baza prezentului acord, părții contractante care nu își îndeplinește obligațiile.

ARTICOLUL 20
Amendarea acordului

1. Sub rezerva prevederilor alineatului 2 al prezentului articol, dacă una dintre părțile contractante consideră că este oportun să modifice vreo prevedere a prezentului acord, această modificare va fi convenită în conformitate cu prevederile articolului 18 și va fi îndeplinită printr-un schimb de note diplomatice și va intra în vigoare la o dată care va fi stabilită de către părțile contractante, dată care va depinde de încheierea procedurii interne corespunzătoare de ratificare a fiecărei părți contractante.

2. Oricare dintre modificările la anexa prezentului acord poate fi convenită direct între autoritățile aeronautice ale părților contractante. Astfel de modificări vor intra în vigoare la data la care acestea au fost convenite.

3. Prezentul acord, sub rezerva schimbărilor necesare, va fi considerat ca fiind modificat prin acele prevederi ale oricărei convenții internaționale sau acord multilateral care a devenit obligatoriu pentru ambele părți contractante.

ARTICOLUL 21
Înregistrarea

Prezentul acord și orice modificări ale acestuia, altele decât modificările la anexă, vor fi transmise de către părțile

Drept care, subsemnații, fiind pe deplin autorizați de guvernele lor respective, au semnat prezentul acord în dublu exemplar în limbile română, arabă și engleză, toate textele fiind egal autentice, și fiecare parte contractantă reține un original în fiecare limbă pentru implementare. În eventualitatea vreunei divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Semnat la Dubai, în data de 21 iunie 2011.

Pentru Guvernul României
Anca Daniela Boagiu,
ministrul transporturilor

contractante Organizației Aviației Civile Internaționale pentru înregistrare.

ARTICOLUL 22
Încetarea

1. Fiecare parte contractantă poate oricând să notifice în scris celeilalte părți contractante, prin canale diplomatice, decizia sa de a termina prezentul acord. O astfel de notificare va fi comunicată simultan Organizației Aviației Civile Internaționale. În acest caz acordul va fi terminat la 12 luni de la data primirii notificării de către cealaltă parte contractantă, în afară de cazul în care notificarea de terminare este retrasă prin înțelegere (mutuală) înainte de expirarea acestei perioade.

2. În absența luării la cunoștință de primirea notificării de terminare de către cealaltă parte contractantă, notificarea va fi considerată ca fiind primită la 14 (patrusprezece) zile după data primirii acestei notificări de către Organizația Aviației Civile Internaționale.

ARTICOLUL 23
Intrarea în vigoare

Prezentul acord va intra în vigoare la data la care este primită, prin notă diplomatică, ultima notificare scrisă că părțile contractante au îndeplinit toate procedurile lor interne respective cerute pentru intrarea în vigoare a prezentului acord.

Pentru Guvernul Emiratelor Arabe Unite
Bin Saeed Al Mansouri,
ministrul economiei

ANEXA Nr. 1

TABEL DE RUTE

SECȚIUNEA 1

Rute pentru a fi operate de către companiile aeriene desemnate de Emiratele Arabe Unite

Din	Puncte intermediare	Către	Puncte mai departe
Oricare puncte în EAU	Oricare puncte	Oricare puncte în România	Oricare puncte

SECȚIUNEA a 2-a

Rute pentru a fi operate de către companiile aeriene desemnate de România

Din	Puncte intermediare	Către	Puncte mai departe
Oricare puncte în România	Oricare puncte	Oricare puncte în EAU	Oricare puncte

Operarea serviciilor convenite

1. Compania/Companiile aeriană/aeriene desemnată(e) a/ale fiecărei părți contractante poate/pot, la opțiunea lor, să opereze oricare sau toate zborurile fie într-o direcție, fie în ambele direcții; să deservească pe rute puncte intermediare ori puncte mai departe, în orice combinație sau în orice ordine; să omită opririle în oricare punct ori în toate punctele intermediare ori mai departe; să termine serviciile pe teritoriul celeilalte părți contractante și/sau în oricare punct dincolo de acel teritoriu; să deservească puncte în cadrul teritoriului fiecărei părți contractante în orice combinație; să transfere trafic din oricare dintre aeronavele folosite de ele către oricare altă aeronavă, la oricare punct sau puncte de pe rută; să combine diferite numere

de zbor în cadrul unei operațiuni cu o aeronavă; și să utilizeze aeronave proprii sau închiriate.

2. Compania/Companiile aeriană/aeriene desemnată(e) a/ale ambelor părți contractante are/au dreptul să exercite, în cadrul serviciilor de transport numai pentru mărfuri, drepturi depline de trafic de libertatea a cincea către/dinspre oricare punct/puncte intermediare sau mai departe, fără niciun fel de restricție.

3. Exercitarea drepturilor de libertatea a cincea cu privire la oricare dintre punctele intermediare/mai departe în cadrul serviciilor pentru pasageri va fi condiționată de aprobarea ambelor autorități aeronautice care vor lua în considerare, într-o manieră pozitivă și favorabilă, cererile companiilor aeriene desemnate pentru aceste drepturi.

ANEXA Nr. 2

Lista altor state la care se face referire în articolul 3 al prezentului acord

- a) Republica Islanda (în baza Acordului privind Zona Economică Europeană);
- b) Principatul Liechtenstein (în baza Acordului privind Zona Economică Europeană);
- c) Regatul Norvegiei (în baza Acordului privind Zona Economică Europeană);
- d) Confederația Elvețiană (în baza Acordului privind transportul aerian între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană).

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite
privind serviciile aeriene între și dincolo
de teritoriile lor respective,
semnat la Dubai la 21 iunie 2011**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite privind serviciile aeriene între și dincolo de teritoriile lor respective, semnat la Dubai la 21 iunie 2011, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU**

București, 27 martie 2013.
Nr. 337.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova
privind cooperarea în domeniul militar,
semnat la Chișinău la 20 aprilie 2012**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea în domeniul militar, semnat la Chișinău la 20 aprilie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 28 martie 2013.

Nr. 75.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea în domeniul militar

Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, denumite în continuare *părți*, depunând eforturi pentru dezvoltarea bunelor relații dintre România și Republica Moldova, având în vedere interesul comun pentru stabilitatea și securitatea regională, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Scop

(1) Scopul acestui acord este de a stabili cadrul legal necesar cooperării dintre părți în domeniul militar.

(2) Ministerele apărării din statele celor două părți sunt responsabile pentru aplicarea prevederilor acestui acord.

ARTICOLUL 2

Domenii de cooperare

(1) Cooperarea militară include următoarele domenii:

- a) politica de apărare;
- b) schimburi de cunoștințe asupra conceptului de securitate și apărare, precum și asupra doctrinei de angajare a forței și principiilor de pregătire a personalului;
- c) controlul armamentelor;
- d) pregătirea personalului, precum și instruirea operativă privind unitățile și statele majore;
- e) legislație, reglementări interne și internaționale privind apărarea națională și categoriile de forțe ale armatei;
- f) managementul resurselor bugetare, planificarea și executarea bugetului apărării;
- g) managementul resurselor umane;
- h) organizarea comandamentelor — la nivel operațional și teritorial — și funcționarea statelor majore;
- i) structura organizatorică a unor unități multinaționale și instruirea acestora;

j) armament, sisteme de armament și echipamente militare, precum și studii și dezvoltări privind tehnologia militară și interoperabilitatea echipamentelor militare;

k) organizarea și funcționarea sistemelor de comunicații în cadrul categoriilor de forțe ale armatei;

l) infrastructuri militare;

m) informații militare;

n) controlul și managementul spațiului aerian;

o) managementul spectrului radio cu utilizare militară;

p) activități medicale;

q) cercetări științifice;

r) relațiile umane și problemele sociale în cadrul categoriilor de forțe ale armatei;

s) organizarea și sarcinile logisticii în cadrul categoriilor de forțe ale armatei;

ș) istorie militară;

t) geografie și topografie militară;

ț) activități culturale și sportive;

u) prevenirea și înlăturarea dezastrelor;

v) planificarea apărării;

x) managementul resurselor de apărare și mobilizarea;

y) utilizarea poligoanelor de pregătire și tragere aparținând celeilalte părți, contra cost, pe baza unui acord separat între părți;

z) studierea și analizarea reciprocă a posibilităților de a executa în comun activități de menținere a păcii sau umanitare sub egida ONU, OSCE și UE.

(2) Părțile pot coopera și în alte domenii care nu sunt enumerate în alin. (1) al acestui articol.

ARTICOLUL 3

Forme de cooperare

Cooperarea se realizează, în special, prin următoarele forme:

- a) consultări și reuniuni de lucru la toate nivelurile de comandă și de conducere;
- b) vizite reciproce;
- c) studii, precum și participarea la cursuri în instituțiile militare de învățământ;
- d) întruniri cu caracter științific;
- e) congrese, inspecții, conferințe și seminare, simpozioane, colocvii;
- f) schimb de reprezentanți ai statelor majore, precum și din unități ale categoriilor de forțe armate, în scopul planificării instrucției și exercițiilor militare;
- g) exerciții militare în comun;
- h) instruirea unităților în comun;
- i) vizite la bazele aeriene și în unitățile trupelor de uscat;
- j) întâlniri între delegații ale statelor majore, ale unităților militare și ale diferitelor categorii ale forțelor armate și între delegații ale instituțiilor militare de învățământ;
- k) schimb de ofițeri între instituțiile militare de învățământ, consultații, cursuri;
- l) schimb de documentație;
- m) menținerea continuă a relațiilor între structurile militare care au responsabilități în domeniul managementului crizelor.

ARTICOLUL 4

Vizite

Părțile organizează, la intervale regulate, vizite reciproce ale reprezentanților lor, la nivelul miniștrilor apărării, statelor majore generale, comandamentelor și statelor majore ale categoriilor de forțe, armelor și specialităților, instituțiilor de învățământ superior militar, precum și la nivelul altor comandamente și direcții similare în scopul întăririi înțelegerii și încrederii.

ARTICOLUL 5

Comisia militară mixtă

(1) Părțile, în scopul implementării prevederilor prezentului acord, instituie o Comisie militară mixtă care este responsabilă cu organizarea și coordonarea cooperării bilaterale în domeniul militar.

(2) Copreședinții Comisiei militare mixte sunt persoane desemnate de miniștrii apărării ai părților, iar membrii sunt reprezentanți ai ministerelor apărării ale părților, atașații apărării ai părților, în funcție de subiectele abordate. Copreședinții Comisiei militare mixte au dreptul să antreneze, în modul stabilit, în calitate de experți și consultanți, specialiști din ministerele apărării, precum și din alte instituții ale părților.

(3) Comisia militară mixtă se întrunește o dată pe an, alternativ, în România sau în Republica Moldova.

(4) Orice subiect de natură să promoveze cooperarea bilaterală poate fi înscris pe ordinea de zi a ședinței Comisiei militare mixte, după ce a primit, în prealabil, aprobarea celor 2 copreședinți.

(5) Comisia militară mixtă face bilanțul cooperării realizate pe parcursul anului precedent și stabilește planul de cooperare bilaterală pentru anul următor.

(6) Planul de cooperare bilaterală include activitățile stabilite de comun acord, tematica acestora, modalitățile și datele, locurile de desfășurare, precum și instituțiile responsabile de executarea lor. Planul de cooperare bilaterală este semnat de

copreședinții Comisiei militare mixte care sunt împuterniciți de miniștrii apărării.

(7) Direcția cooperare internațională în domeniul apărării din Ministerul Apărării Naționale din România pentru partea română și Direcția politică de apărare și planificare a apărării din Ministerul Apărării pentru partea Republicii Moldova sunt puncte de contact pentru coordonarea activităților. Întreaga corespondență referitoare la cooperarea desfășurată conform acestui acord va fi transmisă între punctele de contact prin intermediul ambasadelor/atașaților apărării.

ARTICOLUL 6

Prevederi generale privind exercițiile comune

(1) Părțile, în conformitate cu legislația lor internă, organizează și conduc exerciții și antrenamente comune. Prevederile specifice cu privire la exercițiile în comun vor face obiectul unor înțelegeri tehnice separate, încheiate la nivelul ministerelor apărării.

(2) Pe timpul exercițiilor, utilizarea spațiului aerian al statului părții care primește se face în conformitate cu legislația statului părții care primește. Tranzițiile aeriene se efectuează conform acordurilor și regulamentelor internaționale cu privire la traficul aerian la care România și Republica Moldova sunt părți.

(3) Pe timpul desfășurării exercițiilor militare, partea care primește asigură servicii de găzduire și hrană personalului militar și civil al părții care trimite, în aceleași condiții ca și cele pentru categoriile de personal similare ale părții care primește.

(4) Dacă transporturile sunt efectuate pe cale aeriană sau maritimă, o listă precisă a categoriilor de personal și materiale transportate trebuie completată — luând în considerare reglementările Acordului dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru Pace cu privire la statutul forțelor lor, încheiat la Bruxelles la 19 iunie 1995 (denumit în continuare *PfP SOFA*), conform cu prevederile legale interne în vigoare ale statelor părților.

(5) Prevederile Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind colaborarea în domeniul transporturilor militare, semnat la București la 24 iulie 1997, se aplică transporturilor feroviare și rutiere ale efectivelor și materialelor militare.

ARTICOLUL 7

Obligațiile părților cu privire la exercițiile comune

(1) Pe timpul pregătirii și desfășurării exercițiului militar, partea care primește asigură, cu titlu gratuit, următoarele:

- a) pregătire militară — poligoane, centru de pregătire înzestrat cu echipament corespunzător, mobilier, sistem de telecomunicații intern, precum și echipament de multiplicare, corespunzătoare necesităților exercițiului;
- b) găzduirea în instituții militare a personalului militar și civil al părții care trimite;
- c) mijloacele de transport pentru deplasarea personalului militar și civil al părții care trimite;
- d) echipamentul și serviciile aeronautice de pe aeroporturile militare;
- e) operațiunile de salvare;
- f) reprezentarea cartografică a zonei în care se desfășoară exercițiul militar.

(2) Pe timpul pregătirii și desfășurării exercițiului militar, partea care trimite suportă următoarele cheltuieli privind:

- a) deplasarea personalului participant la exercițiu și a echipamentelor tehnico-materiale către/de la locul de desfășurare a exercițiului, incluzând costul taxelor de trecere pe autostrăzile, podurile și prin tunelurile folosite de unitățile sale pe teritoriul statului părții care primește;

b) găzduirea, în afara cazărmilor, a personalului militar și civil participant la exercițiu, în cazul în care oferta de cazare în cadrul cazărmilor nu este acceptată, este suportată de partea care trimite;

c) mijloacele de bază de subzistență și hrănirea personalului militar și civil al părții care trimite, participant la exercițiul militar;

d) utilizarea mijloacelor civile de telefonie, de telecopiere și informatice în afara necesităților exercițiului militar;

e) repararea și întreținerea vehiculelor proprii militare, a echipamentului și a armamentului;

f) manifestările în domeniul relațiilor publice pe care le organizează;

g) carburanții și lubrifianții.

(3) Partea care primește asigură carburanții și lubrifianții necesari personalului forțelor armate ale statului părții care trimite, la aceleași tarife ca și pentru forțele proprii.

(4) În interesul bunei desfășurări a exercițiilor, ministerele apărării încheie înțelegeri tehnice, specificând serviciile necesare pentru desfășurarea exercițiilor și modalitatea de rambursare a contravalorii acestora.

ARTICOLUL 8

Schimbul de personal pe timpul exercițiilor comune

În timpul exercițiilor comune este permis schimbul de personal militar sau civil între categoriile de forțe armate ale părților. Acești membri respectă reglementările legale, precum și regulile și regulamentele în vigoare în statul părții care primește.

ARTICOLUL 9

Transportul și mânuirea bunurilor periculoase pe timpul exercițiilor comune

Pe timpul exercițiilor comune bunurile periculoase, cum ar fi muniția, vor fi transportate conform prevederilor legislației internaționale și vor fi depozitate, păzite și protejate în conformitate cu legile și reglementările statului părții care primește.

ARTICOLUL 10

Utilizarea serviciilor de telecomunicații pe timpul exercițiilor comune

(1) Utilizarea serviciilor de telecomunicații publice în statul părții care primește se face în conformitate cu prevederile legale interne ale statului părții care primește, precum și cu reglementările comerciale ale companiei care asigură aceste servicii. Aceste reglementări trebuie luate în considerare în cazul definirii modului și condițiilor de calcul al rambursării cheltuielilor, precum și stabilirii și plății facturilor.

(2) Categoriile de forțe armate ale părții care trimite pot, dacă este necesar pentru îndeplinirea misiunii, să instaleze și să pună în funcțiune, temporar, echipamente de telecomunicații și radiotelecomunicații, terestre și prin satelit, cu acordul autorităților competente ale statului părții care primește.

(3) Echipamentele de comunicații ale categoriilor de forțe ale statului părții care trimite pot să fie conectate la rețelele de telecomunicații ale părții care primește, situație în care trebuie să respecte cerințele de interconectare ale autorității competente.

(4) În statul părții care primește, categoriile de forțe armate ale statului părții care trimite pot folosi doar acele frecvențe care le-au fost atribuite de autoritățile competente ale părții care primește. Imediat ce perioada de ședere temporară a fost încheiată, acestea nu mai au dreptul să le utilizeze.

(5) Forțele armate ale statului părții care trimite iau toate măsurile pentru a nu perturba funcționarea rețelelor de telecomunicații ale părții care primește, cărora le comunică, în prealabil, caracteristicile de utilizare a echipamentelor pe timpul

exercițiului. În cazul unei perturbații cauzate, în afara teritoriului statului părții care primește, de către stațiile radio ale categoriilor de forțe ale armatei ale statului părții care trimite, autoritățile competente ale statului părții care primește procedează conform dispozițiilor regulamentului internațional de radiocomunicații în vigoare. Autoritățile competente ale părții care primește iau măsuri care să împiedice perturbațiile de funcționare ale echipamentelor de telecomunicații ale părții care trimite, cauzate de echipamente radio sau alte instalații electronice ale părții care primește. În cazul perturbațiilor electromagnetice se aplică reglementările părții care primește referitoare la compatibilitatea electromagnetică a echipamentelor. Dacă pentru a elimina aceste perturbații trebuie oprit echipamentul care este cauza, partea care trimite procedează în acest sens cât mai curând posibil.

ARTICOLUL 11

Protecția mediului pe timpul exercițiilor comune

Părțile recunosc importanța protecției mediului pe timpul exercițiilor realizate în comun și iau măsurile necesare pentru a proteja mediul. Forțele armate ale părții care trimite sunt obligate să se supună prevederilor de protecție a mediului ale statului părții care primește.

ARTICOLUL 12

Statutul juridic al personalului militar și civil

Pe timpul staționării pe teritoriul statului părții care primește, statutul reprezentanților părții care trimite va fi supus prevederilor Acordului dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru Pace cu privire la statutul forțelor lor", încheiat la Bruxelles la 19 iunie 1995 (PfP SOFA).

ARTICOLUL 13

Protecția informațiilor

Autoritățile responsabile pentru aplicarea prevederilor prezentului acord vor folosi, mânuși și proteja orice informații clasificate/atribuite la secretul de stat la care au acces în cadrul acestui acord, în conformitate cu acordurile bilaterale în domeniul protecției informațiilor încheiate între părți, precum și cu legislația națională privind protecția informațiilor clasificate/atribuite la secretul de stat a statelor părților.

ARTICOLUL 14

Aspecte financiare

(1) Finanțarea cooperării se face pe bază de reciprocitate.

(2) Partea care primește va suporta cheltuielile de hrană, cazare, asistență medicală și stomatologică de urgență și transport intern pe teritoriul statului propriu. Asistența medicală și stomatologică de urgență trebuie să fie stabilită în conformitate cu alineatul 5 al articolului IX din PfP SOFA.

(3) Partea care trimite plătește salariile și suportă cheltuielile de transport internațional și alte cheltuieli care nu au fost menționate mai sus.

(4) Pentru activități specifice, alte modalități de suportare a cheltuielilor pot fi stabilite prin alte înțelegeri de aplicare.

ARTICOLUL 15

Obligațiile părților ce rezultă din alte acorduri internaționale

Prezentul acord nu afectează obligațiile părților care rezultă din alte acorduri internaționale, iar scopul său nu contravine intereselor, securității și integrității teritoriale ale altor state.

ARTICOLUL 16

Soluționarea disputelor

Orice dispute rezultând din interpretarea și aplicarea prezentului acord vor fi soluționate pe canale diplomatice și nu vor fi supuse spre rezolvare vreunei terțe părți sau instanțe internaționale.

ARTICOLUL 17

Prevederi finale

(1) Prezentul acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile se înștiințează reciproc, pe canale diplomatice, despre îndeplinirea procedurilor legale interne necesare intrării sale în vigoare.

(2) Prezentul acord se încheie pe o perioadă de timp nedeterminată. Fiecare dintre părți poate denunța prezentul acord printr-o notificare scrisă transmisă celeilalte părți. Denunțarea va avea efect la 6 luni după primirea unei astfel de notificări. În cazul denunțării, prevederile relevante ale prezentului acord vor rămâne în vigoare până la data când toate activitățile în curs vor fi terminate sau toate problemele ce reies din activitățile îndeplinite conform prezentului acord vor fi rezolvate.

(3) Prezentul acord poate fi amendat, oricând, prin acordul scris al părților. Amendamentele vor intra în vigoare conform alin. (1) al acestui articol.

(4) La data intrării în vigoare a prezentului acord, Acordul de colaborare între Ministerul Apărării Naționale al României și Ministerul Apărării al Republicii Moldova, semnat la Chișinău la 14 decembrie 1992, își va înceta valabilitatea.

Semnat la Chișinău la 20 aprilie 2012, în două exemplare originale.

Pentru Guvernul României
Gabriel Oprea,
ministrul apărării naționale

Pentru Guvernul Republicii Moldova
Vitalie Marinuța,
ministrul apărării

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova
privind cooperarea în domeniul militar,
semnat la Chișinău la 20 aprilie 2012**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea în domeniul militar, semnat la Chișinău la 20 aprilie 2012, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 27 martie 2013.
Nr. 343.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 562/2006 pentru de desemnarea și identificarea inspectorilor AVSEC

Având în vedere prevederile anexei II la Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2.320/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 18/2010 al Comisiei din 8 ianuarie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește specificațiile pentru programele naționale de control al calității în domeniul securității aviației civile,

în temeiul prevederilor art. 13 din Programul național de asigurare a calității în domeniul securității aeronautice — PNAC-SECA, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.869/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 562/2006 pentru desemnarea și identificarea inspectorilor AVSEC, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 17 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se completează cu trei noi poziții, pozițiile 22, 23 și 24, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcția securitate aeronautică din Ministerul Transporturilor va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,

Cristian Ghibu,
secretar de stat

București, 4 aprilie 2013.

Nr. 286.

ANEXĂ

Completare la lista inspectorilor AVSEC

Nr. crt.	Numele și prenumele	Codul numeric personal	Structura din care face parte
22	Șola Cristina Maria	2790408131234	Direcția securitate aeronautică
23	Berlinschi Florentin Valentin	1700418441526	Societatea Comercială „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române TAROM” — S.A.
24	Dan Alexandru	1790911020022	Aeroportul Internațional Arad

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

O R D I N

privind aprobarea Listei standardelor române care adoptă standarde europene armonizate referitoare la articolele pirotehnice

Având în vedere prevederile art. 22 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 612/2010 privind stabilirea cerințelor esențiale de securitate ale articolelor pirotehnice și a condițiilor pentru introducerea lor pe piață,

în temeiul art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 10/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice,

ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista standardelor române care adoptă standarde europene armonizate referitoare la articolele pirotehnice, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 304 din 15 octombrie 2011, prevăzute în anexă.

Art. 2. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

București, 4 aprilie 2013.

Nr. 601.

ANEXĂ

Lista standardelor române care adoptă standarde europene armonizate referitoare la articolele pirotehnice, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 304 din 15 octombrie 2011

Nr. crt.	Numărul de referință standard român	Numărul de referință standard european armonizat	Titlul
1.	SR EN 15947-1: 2011	EN 15947-1: 2010	Articole pirotehnice. Artificii de divertisment, categoriile 1, 2 și 3. Partea 1: Terminologie
2.	SR EN 15947-2: 2011	EN 15947-2: 2010	Articole pirotehnice. Artificii de divertisment, categoriile 1, 2 și 3. Partea 2: Categori și tipuri de artificii de divertisment
3.	SR EN 15947-3: 2011	EN 15947-3: 2010	Articole pirotehnice. Artificii de divertisment, categoriile 1, 2 și 3. Partea 3: Cerințe minime de etichetare
4.	SR EN 15947-4: 2011	EN 15947-4: 2010	Articole pirotehnice. Artificii de divertisment, categoriile 1, 2 și 3. Partea 4: Metode de încercare
5.	SR EN 15947-5: 2011	EN 15947-5: 2010	Articole pirotehnice. Artificii de divertisment, categoriile 1, 2 și 3. Partea 5: Cerințe constructive și de performanță

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA

din 25 septembrie 2012

În Cauza Arhiepiscopia Romano-Catolică Alba Iulia împotriva României

(Cererea nr. 33003/03)

Strasbourg

Hotărârea devine definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă.

În Cauza Arhiepiscopia Romano-Catolică Alba Iulia împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din Josep Casadevall, președinte, Egbert Myjer, Alvina Gyulumyan, Ján Šikuta, Ineta Ziemele, Luis López Guerra, Kristina Pardalos, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 28 august 2012, pronunță prezenta hotărâre, adoptată la acea dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află Cererea nr. 33.003/03 îndreptată împotriva României, prin care o comunitate religioasă din acest stat, Arhiepiscopia Romano-Catolică Alba Iulia (*reclamanta*), a sesizat Curtea la 14 octombrie 2003 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanta a fost reprezentată de Monica Macovei și Dan Mihai, avocați în București, apoi din decembrie 2004 doar de acesta din urmă. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul guvernamental, doamna Irina Cambrea, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. Reclamanta invocă, în special, încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție.

4. La 5 aprilie 2011, cererea a fost comunicată Guvernului. În conformitate cu art. 29 § 1 din Convenție, s-a hotărât, de asemenea, că admisibilitatea și fondul cauzei vor fi examinate împreună.

5. În urma abținerii domnului Corneliu Bîrsan, judecător ales să reprezinte România (art. 28 din Regulamentul Curții), președintele camerei a desemnat-o pe doamna Kristina Pardalos în calitate de judecător ad-hoc (art. 26 § 4 din Convenție și art. 29 § 1 din Regulament).

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

6. Reclamanta, Arhiepiscopia Romano-Catolică Alba Iulia, este o comunitate a Bisericii Catolice din România, cu sediul la Alba Iulia.

A. **Situația juridică a Bibliotecii Batthyaneum și a Institutului de Astronomie din 1798 până în 1998**

7. La 31 iulie 1798, reclamantei i s-a donat de către episcopul catolic de Transilvania, Ignatius, conte de Batthyan, biblioteca sa, denumită ulterior „Biblioteca Batthyaneum”, care cuprindea una dintre cele mai bogate colecții de carte veche din România și clădirea care o adăpostea, precum și Institutul de Astronomie pe care acesta îl fondase, cu sediul în același imobil. Una dintre cărțile cele mai prețioase din colecție este un fragment dintr-un manuscris carolingian decorat cu miniaturi, datând din anul 810, scris în latină, cu cerneală de aur, cunoscut sub denumirea de

Evangheliarul de la Lorsch (cf. Ingo F. Walther, Norbert Wolf, *Chefs-d'œuvre de l'enluminure*, Köln, 2005, p. 86—89; biblioteca din Alba Iulia păstrează fragmentul care conține Evangheliile după Sfântul Marcu și Sfântul Matei). O altă denumire a acestei cărți, utilizată mai des în România, este *Codex aureus*. Conform dorinței donatorului, biblioteca și institutul erau deschise pentru publicul larg, nu doar pentru credincioșii catolici, și nu puteau fi deplasate de la Alba Iulia.

8. Actul de donație face parte integrantă dintr-o cartă redactată în latină care menționează principalele contribuții ale episcopului în beneficiul bisericii, dintre care renovarea și finanțarea de noi ornamente pentru catedrală și clădirile bisericesti și înființarea Institutului de Astronomie. În partea referitoare la donarea bibliotecii, cartă este redactată după cum urmează:

„Datorită faptului că la Alba Iulia se află sediul Episcopiei și al disciplinelor teologice și matematice, donez, predau și confer Bisericii și Provinciei Transilvania biblioteca mea cea mare pentru care am cheltuit treizeci de mii de florini, la locația unde se află aceasta, precum și o parte din cărțile care îi aparțin și care se află la mine. [...] Doresc, totuși, și decid că nici Institutul de Astronomie și nici Biblioteca cu toate accesoriile enumerate nu vor putea fi deplasate din Alba Iulia, decât în caz de necesitate imperioasă și doar după acordul unanim al Episcopului și al consiliului episcopal, la care va trebui să se adauge acordul guvernatorului regal, dacă este catolic, și cel al *Status Catholici*.”

9. Din 1789 până în 1947, arhiepiscopia reclamantă a fost singurul proprietar și posesor al bibliotecii și al institutului. Nici statul român și nici alte persoane nu au emis pretenții cu privire la proprietatea acestor bunuri.

10. În 1947, după instaurarea regimului comunist în România, Biblioteca Batthyaneum și institutul, devenit muzeu de astronomie, au fost închise și puse sub sigiliu de către autorități. Niciun act de expropriere nu i-a fost notificat reclamantei.

11. Printr-o hotărâre din 19 decembrie 1961, la cererea comitetului executiv al sfatului popular raional formulată împotriva reclamantei, Tribunalul Regional Hunedoara a constatat că statul devenise proprietar al bibliotecii și al institutului, bunurile în speță fiind stăpânite de către statul român de peste 2 ani.

12. Prin Decizia nr. 142/1990, Primăria Alba Iulia a dispus ca Biblioteca Batthyaneum să fie plasată sub administrația Bibliotecii Centrale de Stat — filiala Alba Iulia.

B. **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, care dispunea restituirea bunurilor în litigiu**

13. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 stabilește că 17 imobile enumerate în anexa la ordonanță trebuiau să fie restituite comunităților — organizații sau

biserici — ale minorităților naționale de la care aceste bunuri fuseseră confiscate după 1940.

14. Printre cele 17 bunuri imobile enumerate în anexă, „Biblioteca Batthyaneum, Muzeul și Institutul Astrologic al Episcopiei Romano-Catolice” figurau la nr. 13 din listă. Anexa menționa, pe lângă adresa imobilului și referințele acestuia din registrul funciar, titularul actual al dreptului de proprietate, adică Academia Română. Se menționa, de asemenea, că minoritatea maghiară solicitase restituirea către fostul proprietar, biserica reclamantă.

15. Ordonanța prevedea constituirea unei comisii paritare formate din reprezentanți ai Guvernului și ai comunităților care făcuseră cereri de restituire. Această comisie avea sarcina să examineze aceste cereri (pct. 47 de mai jos). Transmiterea dreptului de proprietate ar fi trebuit să aibă loc la momentul predării imobilului, prin proces-verbal, de la deținătorii actuali către succesorii stabiliți.

16. Comisia paritară a cărei înființare era prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 nu s-a constituit niciodată. Așa cum reiese din scrisoarea din 26 iulie 2011 a comisiei administrative speciale pentru restituirea imobilelor care au aparținut comunităților religioase, prezentată de Guvern, nu s-a putut găsi nicio urmă a existenței, a activității acesteia sau a arhivelor.

17. În temeiul unei legi intrate în vigoare în martie 2004, comisia administrativă specială pentru restituirea imobilelor care au aparținut comunităților religioase a preluat competența de operare a transmiterii dreptului de proprietate asupra bunurilor reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998.

18. Până în prezent, comisia specială nu a încheiat demersurile administrative necesare în această privință.

C. Acțiunea în justiție îndreptată împotriva reclamantei

19. La 29 septembrie 1998, filiala județeană Alba a Partidului Democrației Sociale din România (devenit ulterior Partidul Social Democrat — denumit în continuare PSD) a acționat în instanță reclamanta, Academia Română și Guvernul, solicitând ca imobilul Biblioteca Batthyaneum să fie păstrat de administrația Bibliotecii Naționale a României, ca proprietate publică de interes național, și să nu fie restituit reclamantei.

1. Căile de atac ordinare

20. În acțiunea sa în justiție, PSD a ridicat o excepție de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/1998.

21. În memoriile lor în apărare, atât reclamanta, cât și Guvernul și Academia Română au cerut ca acțiunea să fie declarată inadmisibilă, între altele, pentru lipsa calității procesuale active a PSD, deoarece nu avea nicio legătură cu proprietarul bunului.

22. Printr-o hotărâre din 9 noiembrie 1998, Judecătoria Alba Iulia a calificat pretențiile PSD ca acțiune administrativă de modificare a unui act emis de Guvern și și-a declinat competența în favoarea Curții de Apel Alba Iulia.

23. Sesizat cu privire la apelul PSD, Tribunalul Alba a casat această hotărâre printr-o decizie din 5 mai 1999. Tribunalul a stabilit că acțiunea ar trebui calificată ca acțiune civilă în constatare de drept comun, și nu ca acțiune în contencios administrativ, și a retrimis cauza în fața judecătoriei. Această decizie a fost menținută printr-o hotărâre a Curții de Apel Alba Iulia din 27 decembrie 1999.

24. Cauza a fost repusă pe rolul judecătoriei. La 24 februarie 2000, instanța a sesizat Curtea Constituțională cu privire la excepția ridicată de către PSD Alba.

25. Printr-o hotărâre din 16 ianuarie 2001, Curtea Constituțională a declarat inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/1998, din motivul că excepția nu viza verificarea conformității cu Constituția a ordonanței de urgență, ci

contestarea fundamentului său factual, de exemplu, între altele, faptul că Academia Română figura ca titular al dreptului de proprietate, în locul Bibliotecii Naționale a României.

26. La 15 iunie 2001, Ministerul Culturii a formulat o cerere de intervenție principală în procedură, pentru a se constata că Biblioteca Batthyaneum fusese menționată dintr-o eroare în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 și că aceasta era și trebuia să rămână proprietate publică.

27. Printr-o hotărâre din 7 martie 2002, Judecătoria Alba Iulia a respins acțiunea PSD Alba pentru absența interesului de acțiune, precum și cererea de intervenție a Ministerului Culturii.

28. Această hotărâre a fost menținută, în urma apelului și a recursului formulate de PSD și de minister, prin hotărâri ale Tribunalului și ale Curții de Apel Alba Iulia din 25 octombrie 2002 și, respectiv, 24 ianuarie 2003. În plus, curtea de apel a reținut în hotărârea sa că în temeiul Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, Ministerului de Finanțe îi revenea sarcina de a participa la procedurile vizând invocarea unui drept de proprietate publică.

2. Prima contestație în anulare și hotărârea din 15 aprilie 2003

29. PSD Alba a formulat o contestație în anulare a hotărârii definitive din 24 ianuarie 2003, prin care cererile sale ca biblioteca să nu fie restituită reclamantei fuseseră respinse. Ministerul Culturii nu a formulat nicio contestație în anulare.

30. La 15 aprilie 2003 a avut loc o ședință în fața curții de apel, la care reclamanta nu a fost citată.

31. Printr-o hotărâre din 15 aprilie 2003, Curtea de Apel Alba Iulia a admis contestația în anulare și a considerat că PSD avea un interes de acțiune în favoarea protejării patrimoniului cultural național, în baza dispozițiilor art. 2 din Legea partidelor politice nr. 27/1996, în temeiul cărora acestea din urmă „promovează valorile și interesele naționale”.

32. Curtea de apel a anulat hotărârea definitivă din 24 ianuarie 2003 și, pronunțându-se cu privire la temeinicia acțiunii formulate de PSD Alba, a admis-o parțial, constatând că imobilul și Biblioteca Batthyaneum erau coproprietatea statului român și a reclamantei. Curtea de apel a constatat, la citirea actului de donație din 31 iulie 1798, că starea de coproprietate decurgea din dorința donatorului care își donase biblioteca „Bisericii Catolice și provinciei Transilvania”. Or, după Tratatul de pace de la Trianon, încheiat în 1920, la sfârșitul Primului Război Mondial, posesiunile statului ungar din Provincia Transilvania au trecut în proprietatea statului român.

33. Hotărârea din 15 aprilie 2003 indica, de asemenea, că era o eroare gravă să se menționeze bunul în litigiu în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998, întrucât aceasta nu viza decât bunurile confiscate abuziv. Hotărârea este redactată astfel în părțile relevante:

„Acțiunea în speță are caracterul unei acțiuni în constatare întrucât este evident că solicitantul [adică filiala Alba a Partidului Social Democrat] nu are drept de proprietate sau de administrare asupra bunurilor care constituie obiectul litigiului și nu poate, din această cauză, să introducă o acțiune vizând realizarea dreptului.

Problema care se ridică în speță este dacă solicitantul are sau nu calitatea procesuală activă într-o acțiune în constatare.

În această privință, trebuie observat că obiectul litigiului îl constituie bunuri care, prin natura lor, fac parte din patrimoniul cultural național, astfel cum este reglementat prin [...] Ordonanța Guvernului nr. 27/1992 și prin Legea nr. 182/2000 privind patrimoniul cultural național care conține atât bunuri aflate în proprietatea publică, cât și bunuri în proprietate privată.

Este de notat faptul că în inventarul bibliotecii în litigiu se află bunuri de o valoare inestimabilă, unice în Europa și probabil în lume, precum 600 incunabule, Evangheliarul *Codex aureus*, [...] manuscrise și cărți imprimate datând din secolele XVI—XVIII.

Rezultă că protejarea valorilor inestimabile din patrimoniul cultural național nu poate fi lăsată doar celor care au un drept de administrare, ci sfera persoanelor care pot acționa în justiție pentru apărarea acestor valori trebuie să fie mai largă și trebuie să includă organizațiile civice, partidele politice, fundațiile culturale sau altele, cu condiția ca bunurile să facă parte din domeniul public, care, în temeiul articolului 136 din Constituție, este inalienabil.

De altfel, în temeiul art. 2 din Legea partidelor politice nr. 27/1996, acestea au, între altele, obligația de a promova valorile și interesele naționale.

[...]

În ceea ce privește fondul cauzei:

Este evident că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 a avut ca obiectiv, între altele, retrocedarea bunurilor aparținând tuturor membrilor unei religii, bunuri intrate abuziv în proprietatea statului.

Este vorba, evident, de bunuri confiscate abuziv în timpul regimului comunist, și nu de o renunțare a statului la bunurile sale din patrimoniul cultural dobândit legal în temeiul articolelor 644 și 645 din Codul civil.

În speță s-a dovedit în mod clar că prin actul de donație din 31 iulie 1798, care nu este contestat de niciuna dintre părți, episcopul Ignatius Batthyany a donat clădirea și biblioteca în litigiu provinciei Transilvania și Bisericii Catolice, în stare de indiviziune, în act nefiind indicate cotele părți [...].

Ulterior acestei donații, provincia Transilvania a fost inclusă în regatul maghiar, acesta a devenit coproprietar împreună cu biserica și, apoi, conform articolului 45 din Tratatul de pace de la Trianon, statul român a devenit proprietar al bunurilor care aparținuseră fostului regat maghiar.

[...]

Capătul de cerere ridicat de biserica reclamantă întemeiat pe art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului conform căruia nimeni nu poate fi în mod arbitrar privat de proprietatea sa [nu este întemeiat] având în vedere faptul că proprietatea bisericii pârâte nu este deloc afectată, întrucât aceasta este recunoscută coproprietară împreună cu statul. Nu există nicio bază legislativă pentru ca aceasta să își însușească cotele-părți pe care statul le-a dobândit în temeiul Tratatului de la Trianon."

3. A doua contestație în anulare și hotărârea din 22 octombrie 2003

34. La 5 mai 2003, reclamanta a formulat o contestație în anulare împotriva hotărârii din 15 aprilie 2003, descrisă anterior.

35. Printr-o hotărâre din 22 octombrie 2003, această contestație în anulare a fost admisă de către Curtea de Apel Alba Iulia care a anulat hotărârea din 15 aprilie 2003 și a confirmat hotărârea definitivă din 24 ianuarie 2003.

36. Curtea de Apel a observat că problema calității procesuale pasive a filialei PSD fusese soluționată definitiv prin hotărârea din 24 ianuarie 2003, hotărâre care a fost de atunci investită cu autoritatea de lucru judecat, astfel încât aceasta nu mai putea face obiectul unei noi examinări printr-un recurs extraordinar, precum contestația în anulare.

37. De asemenea, curtea de apel a considerat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998, prin care s-a dispus restituirea către reclamantă a Bibliotecii Batthyaneum, a Muzeului și a Institutului de Astronomie, nu putea fi modificată printr-o acțiune civilă. Hotărârea este redactată astfel în părțile relevante:

„Hotărârea contestată este lovită de nulitate absolută de asemenea pentru că aceasta viza modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/1998 și a anexei sale, ordonanță prin care Guvernul decisese restituirea în beneficiul Arhiepiscopiei Romano-Catolice Alba Iulia a Bibliotecii Battyaneum, a Muzeului și a Institutului Arheologic (*sic*) ale Arhiepiscopiei Romano-Catolice Alba Iulia.

Trebuie să se rețină că acest imobil a fost donat de episcopul de Transilvania, Ignatius Batthyany, provinciei Transilvania și Bisericii Catolice (spre beneficiul tuturor locuitorilor provinciei Transilvania fără distincție de origine etnică) și că, ulterior, a devenit proprietate exclusivă a statului român.

Or, în aceste condiții, Guvernul României a dispus de acest imobil prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998, iar abrogarea acesteia nu poate interveni decât printr-o altă dispoziție a Guvernului sau printr-o lege a Parlamentului, nu printr-o hotărâre judecătorească.

Curtea notează că această dispoziție a Guvernului a făcut obiectul unei acțiuni în fața Curții Constituționale la cererea reclamantei, organizația județeană a PSD, dar excepția de neconstituționalitate a fost respinsă.

Ținând seama de cele de mai sus, Curtea admite contestația în anulare și anulează hotărârea contestată [...].”

D. Evoluții după hotărârea din 22 octombrie 2003

38. Printr-un memoriu din 16 martie 2005, reclamanta a sesizat Ministerul Culturii, solicitând să fie pusă în posesia „Bibliotecii Batthyaneum, a Muzeului și a Institutului astrologic”, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/1998 și hotărârilor judecătorești pronunțate în această cauză. Aceasta a susținut că comisia responsabilă de pregătirea restituirii acestor bunuri nu și-a îndeplinit sarcinile, opunând un refuz întemeiat pe existența unei acțiuni civile pendinte.

39. În absența unui răspuns, la 5 mai 2005, reclamanta a sesizat Guvernul cu un memoriu similar, care a rămas, de asemenea, fără răspuns.

40. Până în prezent, reclamanta așteaptă încă să fie pusă în posesia bunurilor descrise la pct. 13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998.

41. Reclamanta susține că în cursul acestei perioade au fost evidențiate exemple de administrare defectuoasă a acestui patrimoniu, pe care nu le-a putut împiedica. Astfel, *Codex aureus*, una dintre lucrările cele mai prețioase din Biblioteca Batthyaneum, ar fi fost grav deteriorată în urma împrumutării acesteia consimțite de administrația actuală.

II. Dreptul și practica relevante

A. Acorduri între Sfântul Scaun și Guvernul român

42. Acordul privind interpretarea art. IX din Concordatul din 10 mai 1927 dintre Sfântul Scaun și Guvernul român a fost publicat într-o versiune bilingvă româno-franceză, în Monitorul Oficial nr. 52 din 2 martie 1940. La art. V, acesta prevede că „toate bunurile care se află la data de 1 ianuarie 1932 în posesia și sub administrația *Status Romano-Catholicus Transylvaniensis* sunt bunuri cu caracter bisericesc și vor fi utilizate conform destinației lor inițiale doar pe teritoriul actual al Episcopiei Catolice de rit roman din Alba Iulia”.

43. Decretul ministrului cultelor nr. 151/1948 a denunțat concordatul și acordurile ulterioare și a abrogat legile de ratificare a acestora.

44. În perioada regimului comunist, relațiile diplomatice dintre Sfântul Scaun și Guvernul român au fost întrerupte.

45. Relațiile diplomatice dintre Sfântul Scaun și Guvernul român au fost restabilite la 15 mai 1990.

B. Dispoziții legislative

1. Dispoziții privind biblioteca și muzeul

46. În temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/1998 din 7 iulie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 iulie 1998, 17 bunuri, identificate în anexa regulamentului, printre care „*Biblioteca Batthyaneum, Muzeul și Institutul Astrologic al Episcopiei Romano-Catolice*”, care figurau la nr. 13 din listă, trebuiau să fie restituite comunităților minorităților naționale de la care aceste bunuri fuseseră confiscate după 1940.

Spre deosebire de alte bunuri individualizate în lista anexată dispoziției menționate, în cazul bibliotecii și al muzeului se menționează în mod expres că acestea aparțin Episcopiei Romano-Catolice de Alba Iulia.

Deși toate documentele anterioare sau ulterioare utilizează denumirea de institut „astronomic”, ordonanța de urgență utilizează denumirea de „institut astrologic”.

Art. 1 din dispoziția menționată este formulat astfel:

„Clădirile, împreună cu terenul aferent, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență, care au aparținut comunităților (organizații, culte religioase) cetățenilor aparținând minorităților naționale din România și au fost trecute după anul 1940 în patrimoniul statului român prin măsuri de constrângere, confiscare, naționalizare sau manevre dolosive, se restituie titularilor sau succesorilor acestora.”

47. Conform art. 2 din dispoziția menționată, competența de a răspunde cererilor de restituire îi revenea unei comisii paritare, pe care o institua, formată din reprezentanți ai Guvernului și ai comunităților care făcuseră cereri de restituire.

Art. 2 este redactat după cum urmează:

„În scopul verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 1, se instituie, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, o comisie specială formată, pe baze paritare, din reprezentanți ai Guvernului și ai comunităților prevăzute în anexă.

Comisia va stabili succesorii din cadrul comunităților care vor redobândi dreptul de proprietate asupra imobilelor revendicate și va avea sarcina de a întocmi, pe bază de acte doveditoare, documentația pentru fiecare imobil în parte. Transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilelor cuprinse în anexă va avea loc la data semnării protocolului redactat de comisie.

Comisia prevăzută la acest articol este abilitată să examineze, cu respectarea aceleiași proceduri, cererile de restituire și a altor imobile din această categorie, care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România. După identificarea acestor imobile, comisia va supune Guvernului propuneri corespunzătoare.”

48. Conform art. 3 din dispoziția menționată, transferul dreptului de proprietate ar trebui să aibă loc la momentul predării imobilului, prin protocol de predare-primire, de la deținătorii actuali către succesorii stabiliți.

49. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 a fost aprobată fără nicio modificare prin Legea nr. 458/2003. Legea nr. 458/2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 817 din 19 noiembrie 2003.

2. *Dispoziții cu privire la restituirea imobilelor care au aparținut comunităților minorităților naționale și comunităților religioase*

50. Ordonanța de urgență a Guvernului (denumită în continuare OUG) nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților minorităților naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 10 iunie 1999, a stabilit o comisie specială de restituire compusă dintr-un reprezentant al Ministerului Justiției, un reprezentant al Departamentului pentru protecția minorităților din cadrul Guvernului și un reprezentant al minorității solicitante. Această comisie avea sarcina să răspundă cererilor de restituire în privința a 36 de imobile identificate în anexa la OUG nr. 83/1999, precum și a altor imobile care au aparținut comunităților minorităților naționale (art. 4 din OUG nr. 83/1999).

51. OUG nr. 83/1999 a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 66/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 30 martie 2004. În temeiul noilor dispoziții ale acestei legi, cererile de restituire ar trebui, de la acest moment, să fie depuse la o altă comisie decât cea stabilită inițial, adică la comisia specială pentru restituirea imobilelor care au aparținut

comunităților religioase. Această comisie era instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor imobile care au aparținut cultelor religioase din România.

52. Articolul unic al Legii nr. 66/2004 prevede că OUG nr. 83/1999 se completează cu 4 noi articole (articolele 6—9).

53. Art. 9 ultimul alineat din versiunea reformată în 2004 a OUG nr. 83/1999 prevede că „în cazul în care, pentru imobilele ce au făcut obiectul procedurilor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 (...) și în prezenta ordonanță de urgență, din diverse motive, nu s-au concretizat procedurile de restituire, soluționarea restituirii acestora se va prelua și se va hotărî de către Comisia specială de retrocedare”.

3. *Alte dispoziții legislative*

54. Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 27 octombrie 2000. Această lege reglementează măsurile de conservare a bunurilor mobile care aparțin patrimoniului cultural național fără distincție în ceea ce privește natura privată sau publică a dreptului de proprietate asupra acestor bunuri. După mai multe modificări, o versiune reformată a acestei legi a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 9 decembrie 2008.

55. Legea partidelor politice nr. 27/1996 a fost abrogată și înlocuită de Legea partidelor politice nr. 14/2003, intrată în vigoare la 17 ianuarie 2003.

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție

56. Reclamanta se plânge de neacordarea dreptului său de proprietate asupra Bibliotecii Batthyaneum și Muzeului de Astronomie, inclusiv asupra colecțiilor de cărți și altor obiecte conservate, care fac parte din donația din 1798, în ciuda confirmării dreptului său de proprietate prin acordurile Guvernului Român cu Sfântul Scaun și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998. Aceasta se plânge mai ales de imposibilitatea de a intra în posesia acestor bunuri deoarece comisia administrativă nu a pregătit restituirea acestora, pe care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 o dispunea, în ciuda unei hotărâri judecătorești definitive favorabile reclamantei, datând din 22 octombrie 2003.

57. Aceste capete de cerere sunt formulate din perspectiva art. 6 și 13 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1.

58. Revenindu-i sarcina încadrării juridice a faptelor cauzei, Curtea consideră potrivit să examineze capetele de cerere ridicate de reclamantă doar din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție (cf. *mutatis mutandis*, *Saleck Bardi împotriva Spaniei*, nr. 66.167/09, pct. 31, 24 mai 2011), care este redactat după cum urmează:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor.”

A. Observație preliminară

59. În observațiile sale complementare din 22 noiembrie 2011, Guvernul invită Curtea să noteze că, având în vedere obiectul prezentei cauze, aceasta poate fi asemănată cu grupul de cauze similare Cauzei *Străin și alții împotriva României* (nr. 57.001/00, CEDO 2005-VII) și, din acest motiv, invită Curtea să analizeze posibilitatea de a soluționa cererea menționată

alăturat în același mod ca toate cauzele care vizează aceeași problematică generală. Acesta amintește, în această privință, concluziile Curții în hotărârea-pilot *Maria Atanasiu și alții împotriva României* (nr. 30.767/05 și 33.800/06, pct. 241, 12 octombrie 2010) conform cărora:

„Ținând seama de numărul foarte important de cereri îndreptate împotriva României privind același tip de litigiu, Curtea decide să amâne pentru o perioadă de optsprezece luni, începând de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, examinarea tuturor cererilor rezultate din aceeași problematică generală, până la adoptarea de către autoritățile române a unor măsuri care să ofere o reparație adecvată tuturor persoanelor vizate de legile de reparație.”

60. Reclamanta estimează că prezenta cauză face referire la bunuri cu caracter bisericesc și că nu există o legătură veritabilă cu legile generale în materie de restituire a proprietăților. În plus, aceasta argumentează că procedura prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 nu este asemănătoare cu celelalte proceduri de restituire reglementate de legea generală în materie de restituiri.

61. Curtea observă că prezenta cauză vizează proprietatea Bibliotecii Batthyaneum și a Muzeului de Astronomie cu sediul la Alba Iulia, în același imobil cu biblioteca, inclusiv a colecțiilor de cărți și altor obiecte păstrate acolo.

Acest patrimoniu, compus dintr-un imobil și din bunuri mobile, este individualizat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998, care reglementează, de asemenea, destinația a 12 alte bunuri. Prin aceasta se diferențiază de legile generale care reglementează restituirea imobilelor confiscate, dar nu a bunurilor mobile, și care se aplică tuturor imobilelor confiscate abuziv în perioada 1945—1989.

62. Curtea notează, de asemenea, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 a fost confirmată integral și fără modificări, la 5 ani după adoptarea sa, prin Legea nr. 458/2003.

63. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998, precum și Legea de aprobare nr. 458/2003 sunt încă în vigoare în prezent. Nu au fost nici abrogate, nici modificate de OUG nr. 83/1999 și nici de celelalte legi și alte reglementări invocate de Guvern ca general aplicabile în domeniul restituirii bunurilor care au aparținut comunităților minorităților naționale și comunităților religioase. Rezultă că în speță este vorba de aplicarea unor dispoziții legislative speciale care — spre deosebire de legile generale de restituire — privesc bunuri identificate și individualizate chiar prin aceste dispoziții legislative.

În această privință, Curtea notează că Legea nr. 66/2004 doar a transferat competența către o altă comisie specială de restituire, responsabilă, de asemenea, de tranșarea cererilor de restituire formulate în temeiul dispozițiilor legislative generale. Această lege nu a schimbat deloc dispoziția legislativă specială care dispune în mod expres restituirea bibliotecii și a institutului, prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998.

64. În plus, Curtea a examinat deja în mod distinct, în afara problemelor juridice cuprinse în hotărârea-pilot *Maria Atanasiu și alții*, menționată anterior, cauze referitoare la revendicarea anumitor categorii de bunuri confiscate înainte de 1989. Era vorba, pe de o parte, de anumite categorii de bunuri bisericești care aparținuseră Bisericii Române Unite cu Roma (greco-catolică) (*Parohia greco-catolică Sâmbăta Bihor împotriva României*, nr. 48.107/99, pct. 66, 12 ianuarie 2010, *Parohia greco-catolică Sfântul Vasile Polonă împotriva României*, nr. 65.965/01, pct. 5, 7 aprilie 2009). Același lucru era valabil pentru bunuri mobile cu valoare istorică, precum monezi vechi din aur (*Piștireașu împotriva României*, nr. 34.860/02, pct. 7, 30 septembrie 2008, *Vasilescu împotriva României*, 22 mai 1998, pct. 8, *Culegere de hotărâri și decizii 1998-III*). Or, aceste hotărâri, deși pronunțate înainte de hotărârea-pilot, nu ridică

aceeași problematică de ordin general precum cea identificată în hotărârea *Maria Atanasiu și alții*, menționată anterior. La fel ca bunurile respective din speță, aceste bunuri nu făceau obiectul legilor generale de restituire.

65. Reiese că situația în speță nu face parte din aceeași problematică generală cu cea din Cauza *Maria Atanasiu și alții* (menționată anterior, pct. 241) și că amânarea ei în așteptarea adoptării de către autoritățile române a unor măsuri care să ofere o reparație adecvată tuturor persoanelor vizate de legile de reparație nu se impune.

B. Cu privire la admisibilitate

66. Guvernul invocă neepuizarea căilor de atac interne. În această privință, acesta susține că reclamanta avea la dispoziție o acțiune în contencios administrativ. Această acțiune vizând obligația de a face ar fi putut avea ca rezultat, conform Guvernului, ca o instanță să impună comisiei speciale de restituire să pronunțe o decizie în urma cererii introduse de reclamantă, sub pedeapsa cu amenda și cu daune-interese, în temeiul art. 580³ din Codul de procedură civilă.

67. În această privință, Guvernul face referire la o serie de hotărâri ale diferitelor instanțe naționale, pronunțate în perioada cuprinsă între 2001 și 2007, prin care au fost admise acțiunile vizând obligația de a face formulate de către reclamantii pentru a contesta lipsa răspunsului, întârzierea în soluționare sau deciziile luate de primării privind notificările introduse în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989. Conform Guvernului, aceste decizii arătau punctul de vedere majoritar în practica judiciară. Având în vedere similitudinile procedurilor de restituire, Guvernul estimează că jurisprudența menționată este la fel de pertinentă în speță.

68. În plus, Guvernul supune 3 exemple de hotărâri, confirmate de Înalta Curte de Casație și Justiție la 20 martie 2007, 6 mai și 2 decembrie 2009, pronunțate în urma acțiunilor formulate de o parohie ortodoxă și de două parohii greco-catolice împotriva comisiei speciale responsabile de restituirea anumitor bunuri care aparținuseră comunităților religioase menționate. Prin aceste hotărâri, comisia specială a fost obligată să pronunțe o decizie administrativă pe tema cererilor formulate de parohii, vizând restituirea mai multor imobile.

69. Reclamanta consideră că la data introducerii cererii sale nu dispunea de o cale de atac eficientă pentru a denunța situația în litigiu deoarece nu putea acționa în justiție împotriva unei comisii care niciodată nu a fost constituită, deci care nu avea existență instituțională. Aceasta indică, în această privință, că reiese chiar din scrisoarea din 26 iulie 2011, prezentată de Guvern, că această comisie paritară a cărei înființare era prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 nu a fost niciodată constituită, nefiind găsită nicio dovadă a existenței, activității sau arhivelor acesteia.

70. Aceasta indică, în plus, că în perioada dintre 19 septembrie 1998 și 23 octombrie 2003 o acțiune în justiție care contesta dreptul său de proprietate asupra bibliotecii și a muzeului era pendinte. Prin urmare, orice alt demers în justiție nu ar fi putut fi soluționat, întrucât ar fi avut nevoie de amânare până la decizia definitivă în procedura menționată.

71. Aceasta consideră, în cele din urmă, că procedura prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 nu este asemănătoare cu celelalte proceduri de restituire de imobile naționalizate și că, prin urmare, practica invocată de Guvern ca majoritară nu este pertinentă, dincolo de faptul că aceasta nu era unanimă și constantă.

72. Curtea consideră că excepția Guvernului este strâns legată de obiectul plângerii, astfel încât este necesar să fie unită cu fondul (a se vedea *Burghelca împotriva României*, nr. 26.985/03, pct. 31, 27 ianuarie 2009, și, *mutatis mutandis*, *De Sciscio împotriva Italiei*, nr. 176/04, pct. 53, 20 aprilie 2006).

73. De altfel, Curtea constată că această parte a cererii nu este în mod vădit nefondată în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Curtea subliniază, în plus, că aceasta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, este necesar să fie declarată admisibilă.

C. Pe fond

1. Argumentele părților

a) Argumentele reclamantei

74. Reclamanta susține că a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1, datorită imposibilității, timp de 13 ani, de a-și utiliza bunurile deoarece nici comisia stabilită prin dispoziția din 7 iulie 1998, nici o altă comisie care i-ar fi succedat în aceste funcții nu a pregătit restituirea impusă prin dispoziția menționată. Aceasta denunță, în această privință, caracterul lacunar al legislației, întrucât nu a fost stabilit niciun termen de către dispoziția menționată pentru transferul efectiv al posesiunii bunurilor, cu consecința că a fost privată de utilizarea bunurilor sale încălcându-se condițiile prevăzute la art. 1 din Protocolul nr. 1.

75. Conform reclamantei, imposibilitatea de a utiliza aceste bunuri este contrară atât Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/1998, care a fost confirmată printr-o lege, cât și acordurilor încheiate între Guvernul român și Sfântul Scaun, în special celui publicat în Monitorul Oficial din 2 martie 1940. Conform acesteia, acordurile sunt încă în vigoare, decretul de abrogare adoptat de ministrul cultelor la 17 iulie 1948 fiind caduc, deoarece era contrar dreptului internațional în materie de tratate.

76. În cele din urmă, reclamanta consideră că ingerinței în dreptul său la respectarea bunurilor sale se adaugă incertitudinea juridică pe care a trebuit să o suporte datorită anulării consecutive a două hotărâri definitive pronunțate în același litigiu, la 24 ianuarie și 15 martie 2003.

b) Argumentele Guvernului

77. Făcând referire la noțiunea de „speranță legitimă” de a vedea concretizându-se o creanță, acoperită de conceptul de „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1, și la ampla marjă de apreciere a statului în ceea ce privește alegerea măsurilor în vederea garantării respectării drepturilor patrimoniale și punerea lor în aplicare, Guvernul face trimitere la hotărârile *Pine Valley Developments Ltd și alții împotriva Irlandei* (29 noiembrie 1991, pct. 31, seria A nr. 222) și *Broniowski împotriva Poloniei* [(GC), nr. 31.443/96, pct. 166, CEDO 2004-V].

78. Guvernul subliniază contextul adoptării regulamentelor și a legilor succesive în materie de restituire a proprietăților către minoritățile naționale, precum și diverșii factori sociali, economici și juridici de care autoritățile au trebuit să țină cont la reglementarea regimului juridic al acestei categorii de bunuri pe care statul și le-a apropiat în mod abuziv în timpul regimului comunist.

79. Conform Guvernului, reiese din evoluția cadrului normativ în domeniul restituirii imobilelor care au aparținut minorităților naționale din România că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 a constituit o fază preliminară adoptării cadrului legislativ care reglementează restituirea tuturor bunurilor confiscate. De abia mai târziu procedurile au fost efectiv puse în aplicare și competența a fost atribuită unei „comisii speciale” pentru a decide cu privire la cererile de restituire a imobilelor formulate de comunitățile religioase.

80. Conform informațiilor comunicate de comisia specială, reclamanta a formulat o cerere de restituire a imobilului în cauză, depunând documente justificative în acest sens. Cererea de restituire menționată a fost supusă dezbaterilor comisiei menționate, aspectele discutate vizând, pe de o parte, faptul că fostul proprietar al imobilului ar fi fost Observatorul Astronomic Romano-Catolic din Alba Iulia și, pe de altă parte, intenția episcopului de a dona clădirea și biblioteca nu doar reclamantei, ci și Provinciei Transilvania. Având în vedere aceste aspecte, comisia specială de restituire ar trebui să efectueze o nouă

analiză a dosarului de restituire și ar trebui să stabilească calitatea de persoană îndreptățită să beneficieze de restituirea în cauză.

81. În cele din urmă, în ceea ce privește problema conformității acestei situații cu dispozițiile acordului privind interpretarea art. IX din Concordatul din 10 mai 1927 între Sfântul Scaun și Guvernul român, acesta observă că acordul menționat a fost denunțat prin Decretul nr. 151/1948. Conform Guvernului, toate legile de ratificare a concordatului și a convențiilor și acordurilor ulterioare au fost, de asemenea, abrogate.

2. Motivarea Curții

a) Cu privire la existența unei valori patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul nr. 1

82. Noțiunea de „bunuri” poate desemna atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine definite, creanțe. Pentru ca o creanță să poată fi considerată o „valoare patrimonială” intrând sub incidența art. 1 din Protocolul nr. 1, titularul creanței trebuie să demonstreze că aceasta are o bază suficientă în dreptul intern. Din moment ce aceasta este dobândită, poate intra în joc noțiunea de „speranță legitimă” (*Maurice împotriva Franței* [MC], nr. 11.810/03, pct. 63, CEDO 2005-IX, *Agrati și alții împotriva Italiei*, nr. 43.549/08, 6.107/09 și 5.087/09, pct. 73—74, 7 iunie 2011).

83. În speță, Guvernul nu a contestat dreptul reclamantei la soluționarea prin procedura legală a cererii sale vizând proprietatea bunurilor în litigiu.

84. Curtea notează că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998, aprobată de Parlament în 2003, încă în vigoare în prezent, comportă mențiunea explicită a obligației de restituire a „Bibliotecii Batthyaneum, Muzeului și Institutului Astrologic al Episcopiei Romano-Catolice”. Curtea observă, în această privință, că, spre deosebire de alte bunuri individualizate de lista anexată ordonanței de urgență menționate, în cazul bibliotecii și al muzeului se menționează în mod expres că acestea aparțin Episcopiei Romano-Catolice din Alba Iulia.

85. În plus, în hotărârea sa definitivă din 22 octombrie 2003, Curtea de Apel Alba Iulia face referire la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1988 „prin care Guvernul decisese restituirea în beneficiul Arhiepiscopiei Romano-Catolice de Alba Iulia a Bibliotecii Batthyaneum, a muzeului și a institutului” și la faptul că „abrogarea sa nu putea interveni decât printr-o altă dispoziție a guvernului sau printr-o lege a Parlamentului, și nu printr-o hotărâre judecătorească” (pct. 37 de mai sus).

De altfel, acțiunea inițiată în speță, între alții, de Ministerul Culturii ca parte intervenientă principală care contesta legalitatea restituirii a fost respinsă.

86. Curtea notează că în afară de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998, reclamanta invocă în beneficiul ei obligațiile asumate de partea pârâtă în acordurile dintre Sfântul Scaun și Guvernul român din 1927 și 1940, adică respectarea dreptului de proprietate al reclamantei asupra „tuturor bunurilor care se află la data de 1 ianuarie 1932 în posesia și sub administrarea *Status Romano-Catholicus Transylvaniensis*”. Pe de o parte, Guvernul afirmă că Decretul ministrului cultelor nr. 151/1948 a denunțat concordatul și acordurile ulterioare și a abrogat legile de ratificare a acestora. În schimb, conform reclamantei, aceste acorduri sunt încă în vigoare, decretul de abrogare adoptat de ministrul cultelor în 1948 fiind caduc, deoarece era contrar dreptului internațional public în materie de tratate.

Curtea nu consideră necesar să se pronunțe asupra acestei divergențe, însă aceasta ia notă de faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998, în prezent în vigoare, se înscrie în categoria obligațiilor asumate anterior de statul român față de Sfântul Scaun.

87. În orice caz, Curtea subliniază excepționala valoare culturală și istorică a acestui patrimoniu, mai ales a bibliotecii, nu doar pentru România, ci și pentru public în general.

88. Având în vedere cele de mai sus, Curtea consideră că reclamanta beneficiază cel puțin de o speranță legitimă, fondată pe Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 menționată, ca problema proprietății acestor bunuri să fie reglementată rapid, având în vedere importanța lor nu doar pentru reclamantă, ci și dat fiind interesul general în cauză.

Articolul 1 din Protocolul nr. 1 este deci aplicabil în cazul în speță.

b) **Cu privire la respectarea art. 1 din Protocolul nr. 1**

89. Articolul 1 din Protocolul nr. 1 cere ca ingerința autorității publice în exercitarea dreptului la respectarea bunurilor să fie legală [*Fostul rege al Greciei și alții împotriva Greciei* (MC) nr. 25.701/94, pct. 79, CEDO 2000-XII]. Principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor [*Beyeler împotriva Italiei* (MC), nr. 33.202/96, pct. 109—110, CEDO 2000-I și, în ceea ce privește cauzele privind proprietatea minorităților etnice și religioase, a se vedea și *Fener Rum Erkek Lisesi Vakfı împotriva Turciei*, nr. 34.478/97, pct. 50—60, 9 ianuarie 2007, și *Samatya Surp Kevork Ermeni Kilisesi, Mektebi Ve Mezarlığı Vakfı Yönetim Kurulu împotriva Turciei*, nr. 1.480/03, pct. 31, 16 decembrie 2008]. În plus, orice ingerință în folosința acestui drept trebuie să aibă un scop legitim. De asemenea, în cauzele care implică o obligație pozitivă, trebuie să existe o justificare legitimă pentru lipsa de acțiune din partea statului. Atât o atingere adusă respectării bunurilor, cât și abținerea de la a acționa trebuie să păstreze un echilibru just între cerințele interesului general al comunității și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului (*James și alții împotriva Regatului Unit*, 21 februarie 1986, pct. 46, seria A nr. 98, și *Fostul Rege al Greciei și alții*, menționată anterior, pct. 87).

90. În fiecare cauză care implică pretinsa încălcare a acestei dispoziții, Curtea trebuie să verifice dacă, datorită acțiunii sau lipsei de acțiune a statului, persoana în cauză a trebuit să suporte o sarcină disproporționată și excesivă (*Sporrong și Lönnroth împotriva Suediei*, 23 septembrie 1982, pct. 73, seria A nr. 52). În această privință, trebuie subliniat că incertitudinea — fie că este legislativă, administrativă sau ține de practicile aplicate de autorități — este un factor de care trebuie să se țină seama în aprecierea conduitei statului. Într-adevăr, atunci când este în joc o problemă de interes general, autoritățile publice sunt obligate să reacționeze în timp util, în mod corect și cu cea mai mare coerență (*Vasilescu împotriva României*, 22 mai 1998, pct. 51, *Culegere* 1998-III).

91. În speță, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998, aprobată prin Legea nr. 458/2003, încă în vigoare, impune ca statutul „[Bibliotecii] Batthyaneum, [și al Muzeului] și [Institutului] Astrologic al Episcopiei Romano-Catolice” să fie reglementat de o comisie administrativă responsabilă de examinarea cererilor de restituire.

92. Cu toate că reclamanta a urmat procedura prealabilă prevăzută în această dispoziție, până în prezent, cu aproape 14 ani mai târziu, protocolul de predare a bunurilor menționate, la care face referire art. 3 din dispoziția menționată, nu a fost încheiat și nicio altă decizie, de acordare, de respingere sau de amânare, nu a fost adusă la cunoștința reclamantei. În această privință, Curtea notează că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 nu prevede nicio dată-limită, nicio procedură de urmat pentru transferul bunurilor. În plus, ordonanța de urgență nu prevede nicio cale de atac jurisdicțională în ceea ce privește aplicarea acestor dispoziții legislative. Aceste lacune legislative au favorizat o procedură prealabilă dilatorie care, ținând cont de caracterul său obligatoriu, putea bloca *sine die* speranța legitimă a reclamantei ca problema statutului patrimoniului identificat la poziția 13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 (*Parohia Greco-Catolică Sâmbăta Bihor*, menționată anterior, pct. 68—71) să fie în cele din urmă rezolvată.

93. În această privință, Curtea notează că după cum reiese din documentele prezentate de Guvern, comisia care ar trebui să opereze transmiterea bunurilor în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/1998 nu a fost niciodată constituită. Din această cauză, o acțiune în justiție împotriva comisiei prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 nu era posibilă, dat fiind că aceasta nu a fost niciodată constituită.

94. Curtea notează, de asemenea, că de abia în 2004, adică la aproape 6 ani după ordonanța de urgență menționată, în temeiul unei noi legi, competența pentru a opera transferul bunurilor a fost transmisă unei alte comisii administrative deja constituite. Nu reiese din elementele din dosar că această nouă comisie ar fi comunicat vreodată reclamantei rezultatul, chiar și preliminar, al dezbaterilor sale pe tema cererii pe care i-a prezentat-o. În plus, din scrisoarea din 26 iulie 2011 adresată de această comisie specială agentului guvernamental de pe lângă Curte nu reiese că ar fi fost stabilită o dată pentru reluarea examinării acestei cereri.

95. În cele din urmă, Curtea notează că hotărârile judecătorești pronunțate în raport cu legile generale de restituire, la care face referire Guvernul, nu sunt pertinente în măsura în care, în speță, este vorba de o reglementare specială care derogă de la dreptul comun în materie. Același lucru este valabil pentru cele 3 decizii pronunțate în litigiile inițiate de parohii ortodoxe și greco-catolice și întemeiate pe legile generale de restituire. În plus, datând din 2007 și 2009, aceste decizii sunt ulterioare datei la care s-a introdus prezenta cerere.

96. Rezultă că în absența unei căi de atac accesibile reclamantei, a cărei eficacitate să fie demonstrată în practică, și nu doar în teorie, excepția de neepuizare a căilor de atac interne ridicată de Guvern trebuie respinsă.

97. Având în vedere cele precedente, Curtea nu găsește nicio justificare legitimă pentru lipsa de acțiune prelungită a statului care împiedică aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/1998, confirmată de o lege din noiembrie 2003. Incertitudinea care o afectează pe reclamantă de 14 ani, în ceea ce privește interesul ei pentru stabilirea statutului juridic al patrimoniului în cauză, este cu atât mai dificil de înțeles dacă luăm în considerare importanța culturală și istorică a patrimoniului care ar fi trebuit să determine o acțiune rapidă pentru a asigura păstrarea acestuia și utilizarea corespunzătoare în interesul general.

98. În consecință, a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 și 13 din Convenție

99. Reclamanta denunță o încălcare a art. 6 și 13 din Convenție.

100. Guvernul contestă acest argument.

101. Curtea subliniază că aceste capete de cerere sunt legate de cel examinat anterior și, prin urmare, trebuie, de asemenea, să fie declarate admisibile.

102. Având în vedere constatarea referitoare la art. 1 din Protocolul nr. 1 (pct. 98 de mai sus), Curtea consideră că nu trebuie examinat dacă, în speță, au fost încălcate aceste dispoziții [a se vedea, printre altele, *mutatis mutandis* Hotărârea *Laino împotriva Italiei* (MC), nr. 33.158/96, pct. 25, CEDO 1999-I; *Zanghi împotriva Italiei*, 19 februarie 1991, pct. 23, seria A nr. 194-C, și *Biserica Catolică din Caneea împotriva Greciei*, 16 decembrie 1997, pct. 50, *Culegere* 1997-VIII].

III. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

103. Art. 41 din Convenție dispune:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciul

104. Reclamanta solicită restituirea în natură a bunurilor în litigiu pentru prejudiciul material suferit. Aceasta solicită și acordarea sumei de 30.000 euro (EUR) cu titlu de prejudiciu moral, ca urmare a incertitudinii prelungite pe care a trebuit să o suporte și a anularilor repetate ale hotărârilor judecătorești definitive pronunțate în favoarea sa. Aceasta susține că bunurile în litigiu sunt de o valoare morală inestimabilă pentru toți credincioșii săi. În plus, făcând referire la acte de administrare defectuoasă care ar fi condus la deteriorarea uneia dintre lucrările cele mai prețioase din colecția Bibliotecii Batthyaneum și la declanșarea, ulterior, a unui scandal mediatic în jurul numelui acestei biblioteci, aceasta pretinde că un prejudiciu moral a rezultat din faptul că s-a aflat în imposibilitatea de a-și proteja bunurile.

105. Guvernul contestă solicitările reclamantei pentru prejudiciul material și consideră că nicio legătură de cauzalitate nu a fost stabilită între prejudiciul moral pretins și pretinsa încălcare a Convenției.

106. Curtea subliniază că singura bază care trebuie reținută pentru acordarea unei satisfacții echitabile constă în speță în faptul că speranța legitimă pe care a avut-o reclamanta ca statutul juridic al patrimoniului solicitat să fie stabilit a fost și continuă să fie nerealizată de 14 ani.

În această privință, referitor la prejudiciul material, Curtea consideră că autorităților naționale le revine sarcina de a alege, sub controlul Comitetului de Miniștri, măsurile de reparație corespunzătoare pentru a pune capăt încălcării constatate de Curte.

107. În ceea ce privește reparația prejudiciului moral, Curtea a afirmat deja că alt prejudiciu decât cel material poate presupune, pentru o persoană juridică, elemente mai mult sau mai puțin „obiective” și „subiective”. Printre aceste elemente, trebuie recunoscută reputația entității juridice, dar și incertitudinea în planificarea deciziilor care trebuie luate, tulburările cauzate gestionării entității juridice înseși, ale căror consecințe nu pot fi calculate exact, și, în cele din urmă, deși într-o măsură mai mică, teama și neplăcerile suferite de membrii

organelor de conducere (*Parohia Greco-Catolică Sfântul Vasile Polonă*, menționată anterior, pct. 117).

108. În speță, incertitudinea suportată de reclamantă timp de mulți ani a cauzat în mod sigur pentru partea interesată și pentru reprezentanții acesteia neplăceri mari, mai ales dată fiind importanța culturală și istorică a patrimoniului în cauză (pct. 40 de mai sus).

109. Având în vedere considerațiile precedente, pronunțându-se în echitate, în conformitate cu art. 41, Curtea alocă reclamantei 15.000 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

B. Cheltuieli de judecată

110. Reclamanta solicită totodată 15.595 EUR pentru cheltuielile de judecată efectuate în fața Curții, respectiv 4.035 EUR pentru onorariile lui M. Macovei, 11.460 EUR pentru onorariile lui D. Mihai și 100 EUR pentru cheltuielile de corespondență. Convenția de asistență judiciară încheiată între reclamantă și avocații săi prevede că suma acordată de Curte cu titlu de onorarii va fi plătită direct acestora din urmă, cu excepția a 1.500 EUR deja plătiți de reclamantă avocaților săi (câte 750 EUR pentru fiecare dintre cei doi avocați), sumă a cărei rambursare o solicită.

111. Guvernul consideră aceste pretenții excesive. Acesta susține că nu a fost prezentat niciun document justificativ pentru suma solicitată pentru cheltuielile de fotocopiare și taxele poștale.

112. Potrivit jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor de judecată decât în măsura în care se demonstrează caracterul real, necesitatea și caracterul rezonabil al valorii lor. În speță, ținând seama de documentele aflate în posesia sa și de jurisprudența sa, Curtea consideră rezonabilă suma de 10.000 EUR pentru procedura în fața Curții, din care 3.250 EUR vor fi plătiți direct către M. Macovei, 5.250 EUR vor fi plătiți direct către D. Mihai și 1.500 EUR vor fi plătiți reclamantei pentru taxele pe care le-a plătit efectiv.

C. Dobânzi moratorii

113. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practicată de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. hotărăște să unească cu fondul excepția ridicată de Guvern și să o respingă;
2. declară cererea admisibilă;
3. hotărăște că a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
4. hotărăște că nu este cazul să examineze capetele de cerere întemeiate pe articolele 6 și 13 din Convenție;
5. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantei, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, 15.000 EUR (cincisprezece mii euro), sumă care va fi convertită în moneda statului pârât la cursul de schimb aplicabil la data plății, pentru prejudiciu moral;

b) că statul pârât trebuie să plătească, în termen de 3 luni de la data la care hotărârea va rămâne definitivă conform art. 44 § 2 din Convenție, următoarele sume, precum și orice sumă care poate fi datorată cu titlu de impozit de reclamantă, pentru cheltuielile de judecată;

- (i) 1.500 EUR (o mie cinci sute euro) către reclamantă;
- (ii) 3.250 EUR (trei mii două sute cincizeci euro) către Monica Macovei;
- (iii) 5.250 EUR (cinci mii două sute cincizeci euro) către Dan Mihai;

c) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, această sumă trebuie majorată cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practicată de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu 3 puncte procentuale;

6. *Respinge* cererea de reparație echitabilă pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris, la 25 septembrie 2012, în temeiul art. 77 § 2 și § 3 din regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

RECTIFICĂRI

La Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 348/2013 pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 214/2013 privind aprobarea formatului și structurii bugetului de venituri și cheltuieli întocmit de către unii operatori economici, precum și a anexelor de fundamentare a acestuia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 22 martie 2013, se face următoarea rectificare:

— la art. I pct. 4 (referitor la ultima corelație avută în vedere la completarea anexei de fundamentare nr. 5), în loc de: „— rd. I 5) col. 5, 6, 7 și 8 din anexa...” se va citi: „— rd. I col. 5, 6, 7 și 8 din anexa...”.

★

În anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 422/2013 privind aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2013 și 2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 bis din 29 martie 2013, se fac următoarele rectificări:

— la art. 7 alin. (1) lit. k), în loc de: „... în regiunea Sud₁ care grupează județele Argeș, Călărași, Dâmbovița, Giurgiu, Ialomița, Prahova și Teleorman...” se va citi: „... în regiunea Sud₁ care grupează județele Călărași, Giurgiu, Ialomița și Prahova...”;

— la art. 7 alin. (1) lit. l), în loc de: „regiunea Sud₂: grupează județele Argeș, Călărași, Dâmbovița, Giurgiu, Ialomița, Prahova și Teleorman” se va citi: „... regiunea Sud₂: grupează județele Argeș, Dâmbovița și Teleorman”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 637474